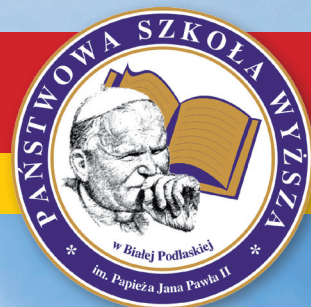

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

NR 17 – WRZESIEŃ 2014

ISSN 2081-6324

Jan Paweł II Świętym!

Sukcesy PSW

PSW wśród najbardziej popularnych uczelni w rekrutacji 2013/2014!

Według danych opublikowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej była najczęściej wybierającą uczelnią spośród państwowych wyższych szkół zawodowych w rekrutacji prowadzonej na studia na rok akademicki 2013/2014. Państwową Szkołę Wyższą im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wybrało 1831 kandydatów.

Kolejnym sukcesem PSW w Białej Podlaskiej jest zdobycie II miejsca w kraju według Rankingu Szkół Wyższych przeprowadzonego przez „Perspektywy”.

To już piętnasty rok jak miesięcznik „Perspektywy” przygotował i opublikował Ogólnopolski Ranking Szkół Wyższych 2014 w Polsce. Z opublikowanego na koniec maja br. raportu wynika, że **Państwowa Szkoła Wyższa im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej jest drugą najlepszą zawodową uczelnią wyższą w Polsce.** Bardzo nas to cieszy.

Do piętnastego już Rankingu Szkół Wyższych „Perspektywy 2014” przystąpiło 195 polskich uczelni (88 uczelni akademickich, 80 magisterskich niepublicznych oraz 27 państwowych wyższych szkół zawodowych). Kapitułą, która oceniała min. posiadane kierunki studiów, ofertę edukacyjną studiów podyplomowych, nowoczesne rozwiązania edukacyjne, ilość środków pozyskanych z UE, możliwości rozwijania własnych zainteresowań, dostępność dla studentów wysoko wykwalifikowanej kadry naukowo-dydaktycznej, zasoby biblioteczne, posiadanie własnej bazy dydaktycznej przewodniczył prof. Michał Kleiber, prezesa PAN.

Przy tworzeniu rankingu uczelni zawodowych brano pod uwagę także warunki kształcenia studentów na poszczególnych kierunkach

studiów, siłę naukową uczelni – tj. ilość pracowników dydaktycznych oraz organizowane konferencje, posiadane zaplecze naukowe-badawcze w postaci Centrum Badań nad Innowacjami a także jej prestiż oraz umiędzynarodowienie. Państwowa Szkoła Wyższa im. Jana Pawła II w Białej Podlaskiej zajęła drugie miejsce spośród 27 państwowych wyższych szkół zawodowych z całej Polski i tym samym poprawiła swój wynik z zeszłorocznego Rankingu, w którym zajmowała III miejsce.

PSW została wysoko oceniona pod względem siły naukowej, na którą składają się: posiadane kierunki studiów, liczby kierunków, na których prowadzony jest II stopień kształcenia, nasycenie kadry osobami o naj-

wyższych kwalifikacjach, rozwój własnej kadry dydaktycznej oraz oferta edukacji podyplomowej, innowacyjność (wydawanie środków pozyskanych z Unii Europejskiej), umiędzynarodowienie.

Doceniono także dobre warunki kształcenia, w tym: posiadaną własną bazę dydaktyczną, dostępność dla studentów wysoko wykwalifikowanych kadr, możliwość rozwijania własnych zainteresowań, bogate zasoby biblioteczne, funkcjonowanie przy uczelni nowoczesnego domu studenckiego, a także metr kwadratowy powierzchni uczelni przypadającej na studenta.

*mgr Grzegorz Nowakowski
Sekcja Promocji*

Drodzy Czytelnicy!

Niewątpliwie najważniejszym wydarzeniem ostatnich miesięcy była Kanonizacja Jana Pawła II. 27 kwietnia, podczas uroczystej Mszy Świętej celebrowanej pod przewodnictwem Papieża Franciszka, Patron naszej Uczelni został włączony w poczet świętych Kościoła Katolickiego. Temu radosnemu wydarzeniu poświęcamy wiele miejsca w tym numerze Białskiego Przeglądu Akademickiego. Swoimi wspomnieniami ze spotkań z Janem Pawłem II podzieli się z Państwem Biskup Pomocniczy Diecezji Siedleckiej –

Piotr Sawczuk, profesor Alina Rynio przedstawi atrakcyjność przesłania Papieża z pedagogicznego punktu widzenia, ks. dr Jacek Mucha przypomni wizyty Jana Pawła II na Podlaskiej Ziemi, a próby odpowiedzi na pytanie: Kim dla mnie jest Jan Paweł II? podejmuje się profesor Mieczysław Adamowicz były Rektor PSW. W celu uczczenia Kanonizacji, w PSW miało miejsce Forum Wychowawców, kilka dni później uczelnia zorganizowała Dzień Papieski. Relację z tych wydarzeń znajdą Państwo na łamach tego numeru. Na uroczystości Kanonizacji na Placu Świętego Piotra w Rzymie była obecna również nasza studentka – Aleksandra Kowaluk – jej wspomnienia prezentujemy wewnątrz numeru.

W ostatnich miesiącach nasza uczelnia była organizatorem kilku konferencji o zasięgu ogólnopolskim i międzynarodowym – krótką relację z nich również znajdą Państwo na łamach tego numeru. Innym ważnym wydarzeniem o randze ogólnopolskiej, którego nasza uczelnia była organizatorem, były wybory Miss Studentek PWSZ. Kandydatki z całej Polski przyjechały do kampusu PSW, by tutaj przez trzy dni intensywnie przygotowywać się do wielkiego finału. Temu wydarzeniu poświęcamy również sporo miejsca w czasopiśmie. W tym numerze nie zabraknie również cyklicznych pozycji jak Kalendarium, Sprawozdania z działalności Senatu PSW, relacji z wyjazdów studenckich czy Dodatku Studenckiego.

Zapraszamy do lektury

Redakcja

Spis treści

Kim dla mnie jest Jan Paweł II – Patron PSW?	2
Atrakcyjność pedagogicznego przesłania Świętego Jana Pawła II	5
Przyjadę z największą przyjemnością	8
Wspomnienie o Świętym którego znałem	11
Pedagogiczne przesłanie naszego Patrona	13
Dzień Patrona	15
Byłam tam	16
III Wielka Majówka z PSW	18
Kalendarium	19
Studenci rolnictwa rozwijają swoje zainteresowania w COBORU	22
Z prac Senatu	23
Koła Naukowe Szkołą twórczego działania	25
Aktywność fizyczna w zdrowym stylu życia	27
Ogólnopolskie Wybory MISS Studentek PWSZ	29
Piękny Wschód	32
Zmiany w Szkolnictwie Wyższym	33
Dodatek Studencki	34
Przeгляд Filmowy	35
Nowe i stare media. Youtube a telewizja	36

Białski Przegląd Akademicki
Nr XVII (2014)
ISSN: 2081-6324

Przeгляд Akademicki jest czasopismem informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Redakcja
mgr Piotr Szymczuk, mgr Agnieszka Filipiuk

Korekta
mgr Piotr Szymczuk, mgr Agnieszka Filipiuk

Zdjęcia nieoznaczone inaczej: archiwum PSW

Skład i druk: Wydawnictwo Multigraf, tel. 52 340 41 37

Adres redakcji

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej
Sekcja Nauki i Wydawnictw
21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 95/97, pok. 334
tel. 83 344 99 63, 83 344 99 00 wew. 271
e-mail: p.szymczuk@pswbp.pl, a.filipiuk@pswbp.pl

Wydawca

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej

Wszelkie prawa zastrzeżone

Autorzy publikacji nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów na łamach „BPA” i w Internecie. Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, zmian tytułów i redagowania tekstów dostarczonych w celu publikacji. Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych i nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam oraz ogłoszeń.

Kim dla mnie jest Jan Paweł II w Białej Podlaskiej

Instytucje publiczne, takie jak szkoły, uczelnie wyższe, instytuty naukowe przyjmujące na siebie wypełnianie ważnej misji społecznej i działające dla dobra publicznego przyjmują często imię Patrona, który reprezentuje określone wartości, do których one dążą. Podkreśla to takie aspekty ich działań, które kojarzą się z tym, co reprezentuje postać i sylwetka obranego Patrona. Państwowa Szkoła Wyższa prowadząc działalność edukacyjną i wychowawczą, w 2005 roku przybrała imię Papieża Jana Pawła II – Patrona wyjątkowego, który szybko po śmierci został wyniesiony do godności błogosławionego, a w 2014 roku zaliczono Go do grona świętych Kościoła Katolickiego. Beatyfikacja i kanonizacja były tylko formalnym potwierdzeniem wyjątkowej wielkości Karola Wojtyły, gdyż Polacy, podobnie jak zgromadzeni na Placu Świętego Piotra uczestnicy pogrzebu Jana Pawła II, prezentujący plakaty SANTO SUBITO uważali, że Papież powinien być uznany za świętego zaraz po śmierci.

W moim rozumieniu i odczuwaniu przyjęcia przez PWSZ (obecnie PSW) w Białej Podlaskiej imienia Papieża Jana Pawła II można wyróżnić trzy okresy: – pierwszy obejmuje lata 2005–2009, kiedy to byłem zwykłym pracownikiem uczelni, dojeżdżającym do pracy w Białej Podlaskiej z Warszawy, kiedy moja aktywność w uczelni była ograniczona tematycznie i czasowo; drugi, kiedy w latach 2009–2013 pełniłem zaszczytną funkcję Rektora uczelni, i trzeci – kiedy moja rola w uczelni jest znów bliska standardowej roli profesora, intensywnie uczestniczącego w życiu uczelni. Przyjęcie przez małą, ale mającą ambicje rozwojowe, uczelnię imienia Papieża miała

podwójne znaczenie. Pierwsze, rodząca się placówka, stawiająca na akademickość sięgnęła po Patrona reprezentującego najcenniejsze wartości, którego postać mogła być poprzez uczelnię lepiej poznana i zbliżona do ludzi otaczającego regionu i efektywnie wykorzystywana, jako wzór w życiu indywidualnym i publicznym. W drugim znaczeniu, Patron o tak wyjątkowych cechach mógł stać się wartością i siłą promocyjną samej uczelni, skupiać uwagę różnych interesariuszy uczelni i gremiów kształtujących możliwości jej rozwoju. Chociaż można się było spotkać z opiniami, iż przyjęcie tak wysokiego i wielce uniwersalnego patronatu jest przejawem

przerostu ambicji władz uczelni, to faktycznie należy stwierdzić, iż przyjęcie przez uczelnię imienia Papieża Jana Pawła II służyło zarówno upowszechnianiu wiedzy o polskim Papieżu i Jego nauczaniu jak i umacnianiu pozycji PSW wśród uczelni wyższych w regionie lubelskim i w kraju. W drugim okresie, kiedy to pełniłem funkcję Rektora czułem się odpowiedzialny za rzetelne wspieranie tych dwóch wymienionych wyżej funkcji PSW, funkcji edukacyjnej i wychowawczej poprzez wykorzystywanie osoby Patrona. Wyrazem tego jest chociażby wprowadzenie regularnych obchodów Dnia Patrona powiązanego ze świętem szkoły, ob-

Paweł II – Patron PSW

chodzonym w okresie bliskim daty urodzenia Papieża, organizację w PSW w Białej Podlaskiej zjazdu rodziny szkół noszących imię Jana Pawła II oraz uczestniczenie w takich zjazdach organizowanych przez inne szkoły, organizację pielgrzymki uczelnianej na beatyfikację w Rzymie, czy też publikowanie w Białym Przeglądzie Akademickim materiałów związanych z Papieżem.

Teraz mając w pamięci niedawną kanonizację, jako profesor i nauczyciel funkcjonujący w dynamicznie rozwijającej się uczelni mogę z pewnego dystansu z wewnętrzną refleksją odnieść się do pytań: kim jest nie tylko dla szkoły, ale także dla mnie osobiście Patron naszej uczelni, jakie są cechy osoby Patrona, które pozwalają z dumą nosić Jego Imię i wspierać wartości które reprezentuje. Jestem w pełni przekonany, że Papież Jan Paweł II jest wielkim i nieocenionym Patronem Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej, ponieważ jest Wielkim Polakiem, człowiekiem na miarę globalnego autorytetu moralnego, kreatywnym myślicielem, nauczycielem i profesorem, dobrym człowiekiem oraz postacią dającą się lubić.

Notatka z życiorysu Patrona

Życie Karola Wojtyły, Papieża Jana Pawła II przypadło na lata wielkich historycznych zmian dla Polski. Urodzony 18 maja 1920 roku w Wadowicach, wychowywał się przed II Wojną Światową, dokonywał wyborów życiowych w czasie tej strasznej wojny. W 1946 roku wstępuje do stanu duchownego, kształci się, studiuje, pracuje w parafii, prowadzi katechezę, rozpoczyna karierę profesorską. Powołany na biskupa w 1958 roku, w 1962 zostaje krajowym duszpasterzem środowisk twórczych. W 1964 roku zostaje mianowany biskupem metropolią krakowskim, zaś w czerwcu 1967 roku został mianowany kardynałem. Ponad 30 lat życia Karol Wojtyła pracuje w Polsce Ludowej, jako duchowny i czołowy przedstawiciel polskiego Kościoła mający wpływ na życie religijne w kraju. Na Papieża zostaje wybrany w wieku 58 lat w dniu 22 października 1978. Jego pontyfikat to nowy etap w życiu Kościoła powszechnego, mający wpływ na Polskę i pol-

skie społeczeństwo. Po 27 letnim bogatym w wydarzenia i dokonania pontyfikacie zmarł 2 kwietnia 2005 w Watykanie.

Wielki Polak i Wielki Papież

Wielu wybitnych ludzi pojawiło się w historii ponad tysiącletniej Polski. Na ocenę wielkości ma wpływ skala dokonań, czasy, w których żył bohater, kryteria oceny, którymi się kierujemy, uznanie w narodowej opinii społecznej i inne. Pomiar wielkości wybitnych ludzi jest trudny, może wręcz niemożliwy, a także niepotrzebny. Bo jak porównać wielkość Bolesława Chrobrego, Kazimierza Wielkiego, Mikołaja Kopernika czy Fryderyka Chopina z Karolem Wojtyłą. Każdy jest unikalny i inny, jest wielki na skalę narodową i międzynarodową w tym co robi na polu na którym działał. W czasach mu współczesnych każdy zdobył uznanie i sympatię Polaków. Wielkość postaci może być oceniana po jego czynach i skutkach tych czynów, które składają się na wizerunek danej postaci.

To, co szczególnie wyróżnia postać Jana Pawła II wśród wszystkich wielkich Polaków to obok czynów i dokonań jest ich moralna dobroć. Postać ta jest jednak wielka także przez swoje dokonania dla Polski i dla świata. Papież Jan Paweł II tuż po swojej śmierci został uznany przez wiernych jako kandydat do natychmiastowego uznania świętym (Santo Subito), a wierni zwłaszcza Polacy też często artykułowali Jego Wielkość jako Papieża.

Jan Paweł II w ciągu 27 letniego pontyfikatu wywarł głęboki wpływ na kontekst obecnego Kościoła Powszechnego w Polsce, oddziaływał na stosunki międzynarodowe, przywrócił Polskę do świata zachodniego, budował mosty między wschodem i zachodem, walczył o pokój, wyzwolenie i awans krajów i społeczeństw ubogich, a przede wszystkim o godność ludzi i ich prawa osobowe. Trudno wyliczyć jego zasługi dla ludzi. Stał się uznanym autorytetem cenionym w skali świata. Dziś po 25 latach wolnej Polski i dziesięciu latach członkostwa w Unii Europejskiej organizowane są różnorodne rankingi i plebiscyty na największego Polaka w ogóle czy w określonych dziedzinach. Dla mnie nie ma wątpliwości, iż najwięk-

szym Polakiem okresu mojego życia jest Karol Wojtyła.

Jan Paweł II jest wielki nie tylko w ocenach Polaków. George Weigel, autor biografii Papieża pt „Świadek Nadziei” pisze, że w przeszłości wielkie postaci w Kościele pojawiały się w trudnych czasach by jako mężowie opatrności stawiać czoło wielkim problemom i wyznaczać nowe kierunki. Pierwszy określenia „Wielki” w stosunku do Jana Pawła II użył Paul Poupard przewodniczący Papieskiej Rady ds. Kultury. Na zakończenie dwudziestolecia pontyfikatu powiedział, iż jest przekonany i z całego serca przypisuje Ojcu Świętemu tytuł „Wielki” który z pewnością przypisze mu historia. Było to 17 lat przed zakończeniem pontyfikatu, który był przecież do końca bardzo bogaty w wydarzenia i zmiany.

Dokonania i wartości uniwersalne

Na wielkość Jana Pawła II wskazywało wiele opinii i komentarzy w toku procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego. Jest oczywiście wiele przesłanek do uznania tej Wielkości. Chcę podkreślić kilka z nich:

- wkład w zmiany Kościoła poprzez wdrożenie dorobku Soboru Watykańskiego II,
- prowadzenie dialogu wewnątrz chrześcijańskiego i działań na rzecz zbliżenia różnych religii,
- wyjście Kościoła rzymskiego poprzez liczne podróże do najodleglejszych miejsc do wiernych na kontynentach całego świata,
- ukazanie godności człowieka, jego roli w Kościele i społeczeństwie,
- poszukiwanie wspólnego co łączy wiarę i rozum z nauczaniem i postępowaniem człowieka,

Zamykając Sobór Watykański II, wdrażając w życie jego postanowienia, publikując tak ważne dokumenty jak Katechizm Kościoła Katolickiego czy Kodeks prawa Kanonicznego, Papież Jan Paweł II wprowadził wielkie zmiany dla całego Kościoła, dla wiernych i ich relacji z Kościołem oraz innymi ludźmi tworzącymi otoczenie. Wskazał, że istotą ludzkiej egzystencji i sensem ludzkiego życia jest dawanie siebie ludziom, a nie narzucanie

własnej woli. Jego nauczanie wykroczało poza sprawy wiary, dotyczyło także ludzkiego rozumu, który wykorzystany dla rozpoznania dobra i zła poprzez prowadzenie dialogu może zapobiegać konfliktom. Papież ważną rolę przypisywał pracy nad sobą.

Mówił, że w dojrzewaniu do świętości ważną rolę ma stawianie sobie samemu wymagań, zgodnych z chrześcijańskimi wartościami. „Musicie od siebie wymagać, nawet gdyby inni od was tego nie wymagali” mówił do młodzieży w czasie pielgrzymki do Polski w 1987 roku. Odwołując się do obrony Westerplatte w 1939r. zwracał się do młodzieży „Każdy z was młodzi przyjaciele ma (...) jakiś obowiązek, powinność, od której nie może się uchylić. Nie można zdezerterować. Wreszcie – jest jakiś porządek prawd i wartości, które trzeba utrzymać, obronić”. Nawiązywał przez to Papież do wprowadzonej do nauki społecznej przez Kościół zasady subsydiarności (pomocniczości) wskazującej, że my sami musimy się czuć odpowiedzialni za siebie, za swój los, zanim zwrócimy się o pomoc do innych i do instytucji państwa.

Jan Paweł II stał się autorytetem moralnym czasów współczesnych, który zdobywał postawą swojego życia, mądrością prawd które uznawał, odwagą głoszenia spraw trudnych, ochroną słabych i ubogich, zdolnością komunikowania się i panowania nad tłumami zebranych. Wygłoszone już w czasie inauguracji pontyfikatu na Placu Świętego Piotra 22 Października 1978 prorocze słowa „Nie lękajcie się”, dla wielu pokoleń ludzi na całym świecie stały się drogowskazem życia. Wskazywał przy tym, że człowiek jest pierwszą i podstawową drogą kościoła, która może być w pełni zrozumiana tylko przez Chrystusa.

Człowiek dialogu i pokojowych przemian

Jan Paweł II był orędownikiem współpracy i człowiekiem pokoju. Rozwinął dialog z wyznawcami innych religii, zwłaszcza wielkich religii monoteistycznych i w ramach różnych odmian chrześcijaństwa. Pierwsze spotkania przedstawicieli wszystkich religii świata 22 października 1986 w Asyżu stanowiło ewenement historyczny zarówno ze względu na ekumenizm i uznanie wspólnych wartości wypływających z wiary w Boga, ale

także z uwagi na przekonanie o możliwości wpływania religii na zachowania państw i pokój światowy. Oprócz modlitwy, apeli o pokój, konkretnych mediacji, listów, przemówień i orędzi jakie głosił Papież spotkanie w Asyżu stworzyło precedens wskazujący na możliwość dialogu i porozumienia między ludźmi reprezentującymi bardzo różne światopoglądy i koncepcje polityczne. Traktując pokój jako dar Boga dla człowieka, Papież twierdził że każdy człowiek powinien czuć się zobowiązany do działań na rzecz pokoju.

Karol Wojtyła jako Papież zrobił niezwykle dużo dla Polski, dla Polaków, dla rozpoznawalności naszego kraju wśród narodów świata, dla zbliżenia Polski ze światem zachodnim, dla unaocznienia świata i Europy znaczenia przemian społeczno-politycznych jakie wypłynęły z Polski, znaczenia solidarności między ludźmi i między krajami dla rozwoju Europy i dla podniesienia dumy narodowej Polaków. Trudno przecenić rolę Papieża dla pokojowego przebiegu polskiej transformacji.

W pierwszym wystąpieniu na Placu Zwycięstwa w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski w czerwcu 1979 roku Jan Paweł II zwrócił się do Polski i Polaków „Niech zstąpi Duch Twój i odmieni oblicze ziemi – tej ziemi”. Wezwanie to poskutkowało. Polacy po raz pierwszy w historii zasiedli do obrad okrągłego stołu i zabrali się do stopniowego oraz skutecznego przekształcania systemu. Polska stała się liderem przemian historycznych w tej części Europy. Wskazania Papieża o roli spuścizny i kultury Polski i innych krajów wschodnioeuropejskich w uruchomieniu dwóch skrzydeł Europy – wschodu i zachodu pozostają nadal bardzo aktualne.

Nauczyciel, filozof, profesor

Jan Paweł II był nie tylko Papieżem, był także nauczycielem, poetą, filozofem oraz porywającym i przekonującym mówcą. Z okazji XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Rodziny Szkół Jana Pawła II, organizowanego przez PSW w Białej Podlaskiej pisałem w Białskim Przeglądzie Akademickim nr 2 2010 r. słowa, które odnoszą się do naukowców. Słowa te pragnę ponownie przytoczyć.

Karol Wojtyła zarówno jako Biskup, Kardynał i Papież był też wielkim filozofem, nauczycielem akademickim, profesorem

uniwersyteckim, naukowcem. W swoich pracach i nauczaniu podkreślał znaczenie godności ludzkiej, postawy człowieka wobec prawdy i wolności, ale także wobec pracy i wypełniania obowiązków. Żaden człowiek nie może uchylić się od podstawowych pytań: co powinienem czynić, jak odróżnić dobro od zła? Odpowiedź można znaleźć tylko w blasku prawdy, która jaśniej w głębi ludzkiego ducha. Dla ludzi nauki, ale także dla wszystkich nauczycieli, niezwykle cenne są Jego rozważania na temat rozumu i wiary. Papież twierdził, że godność człowieka cechuje rozumność zmierzająca do poszukiwania prawdy oraz wolna wola dążąca do wolności jako dobra cenionego przez ludzi. Mając w pamięci występujące w historii rozdźwięki między wiarą i rozumem, które bywały dramatem człowieka w różnych czasach historycznych w encyklice „Fides et ratio” Papież stwierdza „wiera i rozum to dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się ku komplementacji prawdy” a „wiera pozbawiona oparcia w rozumie skupia się bardziej na uczuciach i przeżyciach co stwarza zagrożenie, że przestanie być propozycją uniwersalną. Analogicznie – gdy rozum nie ma do czynienia z dojrzałą wiarą, brakuje mu bodźca, który kazałby skupić uwagę na specyfice i głębi bytu” W przemówieniu do ludzi nauki na Uniwersytecie Toruńskim w 1999 r. Papież powiedział: „Ludziom nauki oraz ludziom kultury powierzona została szczególna odpowiedzialność za prawdę – dążenie do niej, jej ochrona i życie według niej”. To przesłanie obowiązuje nas wszystkich – nauczycieli pracujących z młodym pokoleniem Polaków. Papież docenił także wyraźnie rolę takiej instytucji jak uczelnie wyższe. Na spotkaniu ze studentami i pracownikami wyższych uczelni w ramach 5 Międzynarodowego Forum Młodzieży na Uniwersytecie św. Tomasza w Manili (Filipiny) Jan Paweł II nauczał „Uniwersytet naucza, ale i wychowuje do podjęcia ważnych i odpowiedzialnych zadań w społeczeństwie”. To przesłanie do nauczycieli jak i uczelni to wielka wartość, która powinna przyświecać nam, pracownikom Państwowej Szkoły Wyższej noszącej imię Świętego Papieża Jana Pawła II. Wyrażam nadzieję, że i studenci przyjmą to zadanie jako wartość dla ich dobra.

Prof. zw. dr hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Atrakcyjność pedagogicznego przesłania Świętego Jana Pawła II

„Święci nie są nadludźmi, ani też nie urodzili się doskonali. Są tacy jak my, jak każdy z nas. Są ludźmi, którzy zanim osiągnęli chwałę nieba, wiedli normalne życie, wypełnione radościami i smutkami, trudami i nadziejami”.

Papież Franciszek, przemówienie wygłoszone przed modlitwą Anioł Pański 1. XI. 2013

Główne tezy i spostrzeżenia:

Mając na uwadze powyższy temat uważam za słuszne rozpocząć od kilku uwag wyjaśniających. Uważam za słuszne rozpocząć od postawienia kilku tez. **Teza I brzmi: nie ulega wątpliwości, że nauczanie dziś już Świętego Jana Pawła II jest aktualne i będzie takim po wsze czasy, ponieważ on sam był nosicielem i świadkiem niezawodnej – bo gwarantowanej Przymierzem Boga z człowiekiem – nadziei i atrakcyjności osobowej. Zasadniczym źródłem tej atrakcyjności – co ewidentnie wybrzmiało w trakcie całego świętego życia Jana Pawła II, a w szczególności zaznaczyło się w ostatnich dniach i godzinach jego pobytu na ziemi – jest Bóg sam i to wszystko co od Niego pochodzi.** W centrum tego wszystkiego co od Boga pochodzi jest Boży plan zbawienia, w którym każdy z nas jest chciany, kochany i konieczny. Plan ten najpełniej realizuje Jezus Chrystus, który będąc centrum wszechświata i historii jest codzienną drogą człowieka i Kościoła i uosabia mądrość Bożą i miłość miłosierną. Ta zaś jest większa niż wszystkie nasze grzechy i wszelkie słabości razem wzięte. Miłość ta przejawia się w „wyobraźni i wielorako manifestujących się czynach miłosierdzia”.

Tezę II – a formułuję następująco: aktualność myśli Jana Pawła II – w tym myśli pedagogicznej jest tym samym typem aktualności z jaką możemy się spotkać na kartach Pisma Świętego w życiu patriarchów, proroków, mędrców, apostołów jak również męczenników i świadków wiary, którzy nie

ułekli się przed mocą zła ale w każdej okoliczności życia oczekiwali zbawienia, które pochodzi od Boga. Aktualność ta opierając się na fundamencie chrześcijańskiej wiary da się określić jako trwałe i uporczywe pragnienie prawdy i dobra trudno osiągalnego. Dobrem tym jest zwycięstwo życia nad śmiercią, zrealizowanie siebie w pełni i życie zgodne z wolą Bożą. Dobro to uobecnia się już teraz ale swoje pełne urzeczywistnienie znajduje w wieczności. Rodzi się ze „słuchania Słowa, w którym mieszka pełnia mądrości i miłości Ojca”¹ jak również z permanentnego i niez-

ależnego od okoliczności zapatrzania w Boga miłosiernego, który „objawiając się na górze i przekazując swoje Prawo, objawia człowieka samemu człowiekowi”². **Objawia świętość jako ideał życia i fakt, który można urzeczywistnić w swoim ziemskim bytowaniu pamiętając, że sekret świętości jest w człowieku, ale centrum życia, doskonałości i wielkości człowieka świętego znajduje się poza nim samym.**

Teza III brzmi: aktualność przesłania pedagogicznego Jana Pawła II ma swoje źródła zarówno w samym sposobie definiowania fenomenu wychowania osoby jak i jego płaszczyznach, celach, zasadach jak i spo-

¹ Jan Paweł II. Pielgrzymka na Górę Synaj. W: Cz. Drażek. Wskazania na trzecie tysiąclecie. Kraków 2002 s. 192.

² Tamże.

sobach. Jest tak dlatego ponieważ papieška wizja wychowania bazuje na zrozumieniu kim jest człowiek, czego pragnie i z czego jest uczyniony. Punktem wyjścia dla czynności wychowania jest **doświadczenie** dzięki któremu rozumiemy kim jesteśmy i co mamy czynić aby godnie przeżyć życie i zachować je na całą wieczność.

IV z wstępujących tez definiuję następująco: **wychowanie w nauczaniu Jana Pawła II a jeszcze wcześniej Kard. Karola Wojtyły jest aktualne ponieważ ma różne ujęcia i oprócz aspektu pedagogicznego, socjologicznego i psychologicznego zakłada perspektywę ontyczną (bytową), którą należy rozpatrywać od strony antropologicznej, aksjologicznej i teologicznej.**

Teza V mówi, że **aktualność ta wynika z papieskiego sposobu ujmowania istoty wychowania.**

Jan Paweł II upatrywał ją w tym „ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem, ażeby bardziej „był” a nie tylko więcej „miał” – aby (...) poprzez wszystko co „ma”, co „posiada”, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem – to znaczy ażeby również umiał bardziej „być” nie tylko “z drugimi” ale i „dla drugich”³. Twierdzę, że **tak rozumiane wychowanie jest aktualne ponieważ posiada podstawowe znaczenie dla kształtowania postawy względem siebie, Boga a także stosunków międzyludzkich i społecznych. Uwzględnia dwutysięczną tradycję Kościoła i powszechne powołanie do świętości.**

Chcąc ukazać obecne w przesłaniu pedagogicznym Jana Pawła II źródła aktualności po sformułowaniu powyższych tez **zasadnym wydaje się rozpocząć od charakterystyki istotnych cech tkwiących w papieskiej koncepcji wychowania.** Zanim to jednak uczynię korzystając z doświadczenia osobistych spotkań, których do dziś doliczyć się nie potrafię, przywołam kilka uwag i spostrzeżeń natury ogólnej.

Po pierwsze: Dla osób, które na co dzień zajmują się wychowaniem nie ulega wątpliwości, że **o aktualności wychowawczej koncepcji Jana Pawła zdecydowała atrakcyjność i nieprzeciętność jego oso-**

by jako wychowawcy. Atrakcyjność tę, należałoby widzieć nie tylko w tym czego nauczał, ale przede wszystkim w tym kim był i jak to czynił. Prawdę tę świetnie odsłaniają ostatnie jego publikacje autobiograficzne i głośny na cały świat film Giacomo Batiatto: „Karol – człowiek, który został Papieżem,” z Piotrem Adamczykiem w roli głównej.

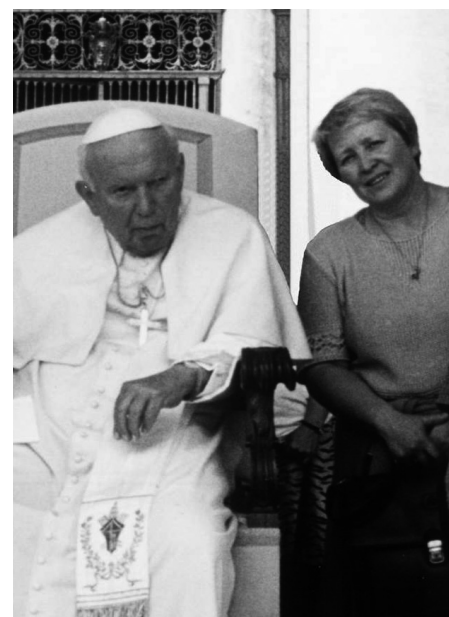
Po wtóre: Podobnie jak wielu innych **należąc do pokolenia JP II osobie i nauczaniu Jana Pawła II zawdzięczam bardzo wiele.** Nade wszystko zawdzięczam mu to, że żyję, a moja wiara nie doznała uszczerbku. **Jest też coś wyjątkowego czego doświadczyłam za pośrednictwem jego nauczania.** Prowadzone przeze mnie badania w zakresie integralnego wychowania w myśli Jana Pawła II pozwoliły mi uzyskać tytuł doktora habilitowanego w zakresie teorii wychowania. Abstrahując w tym miejscu od subiektywnych przeżyć i doświadczeń, których jest wiele, pragnę zauważyć, że **Jan Paweł II zasadnie nazwany Wielkim, jest aktualny w swoim nauczaniu ponieważ przez całe swoje życie niezmiennie zachęcał do uczciwości w poszukiwaniu prawdy.** Jak mało kto uczył odwagi konfrontowania własnych poglądów z poglądami odmiennymi.

Po trzecie: **Będąc bezkompromisowym świadkiem Chrystusa pokazywał, że chrześcijaninem jest się wszędzie i to bez względu na stanowisko, urzędy czy okoliczności.** Jest się nim w pracy, w szkole, w domu, podczas zabawy i odpoczynku, grając na boisku i będąc kibicem, jak również uczestnicząc w życiu kulturalnym, społecznym czy politycznym. **Dostrzegając konkretnego człowieka z jego radościami i smutkami papież wskazywał na wartość niepowtarzalnej godności każdego i na potrzebę międzyludzką solidarności. Podkreślał znaczenie pracy ludzkiej i wartość czynu ludzkiego.**

Po czwarte: W swej pierwszej encyklice „Redemptor hominis” pisał, że **„człowiek, który chce zrozumieć siebie do końca [...] musi [...] przybliżyć się do Chrystusa”.** Zaś w roku 1979 w Warszawie zwracając się do młodzieży akademickiej z naciskiem i mocą podkreślał, że **musimy**

być mocni mocą wiary, nadziei i miłości. U kresu swego życia powtórzył to samo. W „Tryptyku rzymskim” napisał: **„jeśli chcesz znaleźć źródło, musisz iść do góry, pod prąd”.** Warto zwrócić uwagę na jakże istotne dla procesu wychowania słowo „musisz”. Słowo to jest przywoływane wielokrotnie w różnych kontekstach papieskiego nauczania. **Warto też zauważyć, iż Jan Paweł II ucząc miłującego spojrzenia i świadomości, że każdy jest odwiecznie miłowany i wybrany, w sobie właściwy sposób zaświadczył o bezinteresownej dobroci, kompetencji i mądrości.** Ci, którym dane było doświadczyć łaski bezpośredniego spotkania zauważali, że z jego oczu biła niespotykana jasność, moc i siła, a jego spojrzenie, słuch i intuicja były tak przenikliwe, że z trudem dawało się przed nim ukryć cokolwiek.

³ Jan Paweł II. W imię przyszłości kultury. Przemówienie w Unesco Paryż 2 czerwca 1980. W: Wiara i kultura. Rzym-Lublin 1988 s. 58–59; zob. też Tenże. Teologia kultury. Wybór tekstów. W: Poznać człowieka w Chrystusie Jan Paweł II o godności ludzkiej. Częstochowa 1983 s. 203.

Spostrzeżenie V: Wymagając wiele od siebie umiał wymagać od innych, a w szczególności od dzieci i młodzieży. Wzywając wszystkich do godnego bycia, czuwania i działania mówił, że każdy z nas ma jakieś swoje Westerplatte. **Wielokrotnie też powtarzał, że kiedy jest się młodym to „trzeba od siebie wymagać nawet gdyby inni od nas nie wymagali”.** Stąd po obaleniu muru berlińskiego **Wymagając był tym, który nie boi się mówić ludziom prawdy** przestrzegał przed odsłanianiem murów przebiegających przez ludzkie serca a w Parlamencie RP padły ważne słowa dotyczące sposobu sprawowania władzy i uprawiania polityki. **Nie bał się też upomnieć o los pokrzywdzonych i nie-narodzonych.**

Mając na uwadze całość jego nauczania można powiedzieć, że jest bardzo wiele faktów, które niezłomie wskazują, że **mieliśmy papieża, którego troską była prawda. Wystarczy w tym względzie przywołać treść dwu jego najważniejszych książek z czasu kiedy był nauczycielem akademickim Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego i dwu encyklik z okresu papiestwa. Chodzi o „Miłość i odpowiedzialność”; „Osobę i czyn”; „Veritatis splendor” i „Fides et ratio.”** Z treści przywołanych pozycji jednoznacznie wynika, że Jan Paweł II patrzył na człowieka jak na osobę. Mniej natomiast interesowały go uwikłania historyczne. **Szanując ludzką wolność uczył jak żyć i jak podejmować głoszenie Chrystusa, bez którego nie sposób zrozumieć samego siebie. Mówił o rozumie i wierze, o „błasku prawdy”, wartości życia ludzkiego, fenomenie młodości, geniuszu kobiecości, ojcostwie, rodzicielstwie, wychowaniu, tajemnicy cierpienia, ale i o demokracji, prawach ekonomicznych, uprawianiu polityki, potrzebie przebaczenia i bycia tym kim być się powinno jako człowiek i chrześcijanin.**

Spostrzeżenie VI: Wszystko czego nauczał ujmował w kategoriach etycznych dalekich jednak od moralizatorstwa. Uczył przy tym odpowiedzialności za siebie, za świat, za ludzką godność, za rozwój ekonomii, nauki i kultury. **Artykułował i uosabiał głęboką strukturę rzeczywistości, w której człowiek poszukuje odpowiedzi na najważniejsze pytania o sens życia i wartość cierpienia.** W swojej egzystencji Jan Paweł II współkształtował terazniej-

szość i mówił o przyszłości pokazując jak „być w drodze z człowiekiem”. **Uczył przy tym jak żyć twórczo i krytycznie, szczególnie kiedy życie nabiera dramatyzmu, a wszystko wydaje się być pozbawione sensu.**

Wskazywał przy tym na potrzebę realistycznego widzenia świata współczesnego i wyzwań stojących przed każdym człowiekiem, Kościołem czy instytucją. **Sam zło dobrem zwyciężając i przebacząc swoim oprawcom zaświadczył jak mądrze polemizować z błędami współczesnej kultury, jak precyzyjnie i rzeczowo ukazywać jej fałsz oraz niebezpieczeństwa jakie ze sobą niesie.** Nie próbował przy tym uciekać od tego co bolesne i trudne do jednoznacznej oceny. **Kierując się „antropologią adekwatną” sięgającą prawdy początku zawsze stwarzał przestrzeń dla ujawnienia się godności i wolności osoby.** Jan Paweł II będąc wiarygodnym świadkiem, ukazywał prawdziwy sens życia i przywracał ludziom nadzieję.

Spostrzeżenie VII: Wychodząc z założenia, że „człowiek i jego sprawy są drogą Kościoła” stawał po stronie tych, którzy jego obrony i pomocy w danym momencie potrzebowali. Umiał „śmiać się ze śmiejącymi i płakać z płaczącymi”. Kochał konkretnych żywych ludzi i potrafił o tym zaświadczyć. Pomagał stanąć ponad podziałami i uczył o potrzebie katolickiej tożsamości i o tym, że nie można ulegać dyktaturze zgubnych pragnień i relatywizmowi. Podkreślał potrzebę wyjścia chrześcijan do świata i pójścia na współczesne aeropagii.

Mówił o konieczności ekumenizmu i potrzebie dialogu między religiami. Uczył jak stawiać czoło wszystkim problemom znajdując ich najlepsze i pełne rozwiązanie. **Zawsze starał się ukazywać ludziom prawdziwe motywy życia i nadziei.** Dlatego też przyznając rację o. Janowi Górze, gdy stwierdza, że „bez niego bylibyśmy jak obiad bez soli i nie smakowalibyśmy sami sobie”.

Spostrzeżenie VIII: Teraz, kiedy już Jana Pawła II nie ma wśród nas pozostało mam pochylić się nad jego spuścizną zapisaną na ponad 85 tysiącach stron i wejść w przestrzeń Świętych obcowania zawierając jego opiece samych siebie i tych, których Pan Bóg stawia na naszych drogach życia. **Niewątpliwie Jan Paweł II pozostanie kimś, kto nadawał i nadaje znaczenie, wagę i siłę naszym słowom nie wyłączając słowa jakim jest wychowanie.**

Dla mnie był on i pozostanie kimś o kim nie chcę i nie mogę zapomnieć, tak jak nie chcę i nie potrafię zapomnieć imienia mojej matki i mojego ojca. Liczne spotkania z nim i jego nauczaniem pozwoliły mi odkryć wartość samej siebie a przez to nadały nową jakość mojemu życiu i uprawianiu nauki. Dlatego też był on i dalej pozostanie tym, który pozwala mi wierzyć w to, co po ludzku wydaje się być niemożliwe. W mojej pamięci Jan Paweł II na zawsze pozostanie miłującym ojcem, i starszym bratem zarazem, który nauczył mnie rozumieć naszą mowę i uwrażliwił na różne aspekty prawdy, w tym prawdę o miłosierdziu, wychowaniu i świętości. Pozostanie twarzą świętości Kościoła odznaczającą się przejrzystością, autentycznością i wyrazistością. Pozostanie kimś wyjątkowo bliskim na wyciągnięcie ręki, kto ukazuje niepowtarzalne piękno chrześcijaństwa i bogactwo człowieczeństwa, na które składa się wielka pokora, prostota i solidarność w sprawach ludzkich. Świadectwem atrakcyjności jego przesłania pedagogicznego jest wydana w roku 2004 przez Wydawnictwo Uniwersyteckie KUL a licząca aż 477 stron moja monografia pt.: „Integralne wychowanie w myśli Jana Pawła II” i liczne artykuły rzucające światło na niepowtarzalność i zwyczajność jego biografii.

dr hab. prof. nadzw. Alina Rynio
Instytut Pedagogiki KUL

...przyjadęz najwięks

Wizyty kardynała Karola Wojtyły – Jana Pawła II wśród nas

Z patronem, autorytetem, świętym najważniejsza jest więź duchowa. Jednak możliwość bezpośredniego kontaktu, a przynajmniej świadomość, że bywał wśród nas, pozwala poczuć jeszcze większą bliskość i jedność. Ktoś powie: „Gdzie Rzym, gdzie Krym”, gdzie Biała Podlaska a Kraków i Watykan... Jednak Karol Wojtyła jako biskup, arcybiskup, kardynał i papież odwiedził nasze strony dziewięć razy. Nie odnotowano jego pobytu w Białej Podlaskiej, ale był kilkanaście kilometrów stąd. Więc i my, zgodnie ze starym chrześcijańskim powiedzeniem, możemy „chodzić po śladach świętego”.

Historia kołem się toczy Siedlce – 12 czerwca 1962

Pierwsza wizyta bpa Karola Wojtyły w diecezji siedleckiej miała miejsce w smutnych okolicznościach. 12 czerwca 1962 roku w katedrze siedleckiej odbył się pogrzeb śp. ks. bpa Mariana Jankowskiego, który od 1948 roku pełnił funkcję sufragana podlaskiego. W pogrzebie wzięło udział 19 biskupów i przeszło 350 kapłanów. Wśród uczestników żałobnej uroczystości był również biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej Karol Wojtyła. Na pogrzeb przyjechał z małym opóźnieniem. Z Krakowa do Warszawy przyleciał samolotem, a z Warszawy do Siedlec dotarł taksówką. W katedrze siedleckiej odprawił Mszę św. w bocznej kaplicy przy ołtarzu św. Antoniego, potem dołączył do żałobnych uroczystości. Nikt nie przypuszczał, że ten skromny krakowski biskup dokładnie za 37 lat przybędzie do Siedlec i wejdzie do katedry siedleckiej jako biskup Rzymu, papież Jan Paweł II. Historia kołem się toczy...

Usiąść na miejscu Świętego Parczew – 14 czerwca 1964

W niedzielę, 14 czerwca 1964 roku w Parczewie obchodzony był szczególny jubileusz. W tym królewskim mieście przed 400-tu laty, 7 sierpnia 1564 roku, w obecności króla Zygmunta Augusta i Senatu Rzeczypospolitej zostały przyjęte dekryty Soboru Trydenckiego, jakie przywiózł do Polski nuncjusz apostolski Franciszek Commendone. Powszechnie podkreśla się, że przyjęcie tych dekretów uratowało naród polski przed odstępstwem od Kościoła katolickiego w czasach szerzącego się w Europie protestantyzmu. Ten ważny fakt w historii Kościoła katolickiego w Polsce uczcił episkopat na czele z prymasem kardynałem Stefanem Wyszyńskim. Na uroczystościach nie mogło zabraknąć metropolity krakowskiego arcybiskupa Karola Wojtyły, bowiem jego obecność należy rozumieć także w kontekście historycznym. Otóż, większa część dzisiejszej diecezji siedleckiej, w tym ziemia parczewska, do 1805 roku należała do diecezji krakowskiej. Stąd arcybiskup krakowski Karol Wojtyła reprezentował diecezję, na terenie której doko-

nało się w 1564 roku to znamienne dla Rzeczypospolitej wydarzenie.

Zachowało się zdjęcie z uroczystości, na którym widać abpa Karola Wojtyłę jakiegoś dobrego znajomego... z logo naszej uczelni. Postać siedząca w kościelnej ławie, zamyślona twarz, dłoń zbliżona do ust, spojrzenie biegnące gdzieś w dal. Będąc w parczewskiej świątyni – gdy kościelny nie widzi – można na chwilę usiąść na papieskim miejscu i pomyśleć nad swoją przeszłością i przyszłością, bo jak mawiał Oscar Wilde: „każdy święty ma jakąś przeszłość, a każdy grzesznik ma przyszłość”.

Nauczyciel historii Siedlce – 18 września 1966

W niedzielę 18 września 1966 roku, obchodzone w Siedlcach Uroczystości 1000-lecia chrztu Polski. Przy ołtarzu polowym, zbudowanym na cmentarzu przykościelnym, celebrował Mszę św. arcybiskup Karol Wojtyła. Kazanie wygłosił kardynał Stefan Wyszyński, prymas Polski. Po Mszy św. arcybiskup Karol Wojtyła wygłosił przemówienie, w którym wspominał o więzach historycznych łączących archidie-

szą przyjemnością...

cezę krakowską z naszymi terenami, o szczególnej roli miasta Łuków, w którym planowana była w XIII wieku stolica diecezji misyjnej dla potrzeb chrystianizacji Jadźwingów i Litwinów oraz o prześladowanych przez carat unitach podlaskich, którzy w XIX wieku potajemnie wędrowali do Krakowa, aby tam w kościele pod wezwaniem św. Krzyża przyjmować sakramenty chrztu i małżeństwa. Z wielkim szacunkiem i wzruszeniem mówił arcybiskup krakowski o wielkim dziedzictwie naszej diecezji: „I kiedy dzisiaj było nam dane wobec Jego Eminencji Księdza Prymasa i całego Episkopatu Polski sprawować tutaj w odległym od Krakowa miejscu w Siedlcach, w stolicy dzisiejszej Diecezji Podlaskiej, milenijną Ofiarę Mszy św., kiedy w czasie tej Ofiary mogłem wielokrotnie całować ołtarz, a w tym ołtarzu ukryte relikwie Męczenników, to moi drodzy, Bracia i Siostry, Podlasiacy, dziedzice tych wielkich tradycji misyjnych i unijnych, spadkobiercy tych Wielkich Męczenników Podlaskich XIX wieku, moi drodzy Bracia Kapłani – ten pocałunek sakralny składany na ołtarzu Męczennikom Świętego Kościoła rozszerzałem w duchu na tych wszystkich Wyznawców i Męczenników wiary naszej, których wydało Podlasie i których święte prochy kryje w sobie wasza ziemia. Niech będą te święte prochy, te święte relikwie, tak jak wszystkie relikwie Męczenników Kościoła, zacznym nowego życia, życia Bożego, a w nas ludziach, życia wiary i łaski na nowe Tysiąclecie”.

Wzorem podlaskiego biskupa? Siedlce – 28 marca 1968

Kolejny raz przyjechał metropolita krakowski Karol Wojtyła do Siedlec 16 stycznia 1967 roku. Była to wizyta prywatna, u chorego biskupa Ignacego Świrskiego. Rok później, 28 marca 1968 roku, na pogrzeb ordynariusza diecezji siedleckiej arcybiskup krakowski przybył już jako kardynał. Trzeba zaznaczyć, że zmarły biskup Ignacy Świrski był powszechnie szanowany za swoją mądrość, pokorę i troskę o ubogich. W świadomości wiernych odchodził człowiek święty. Swoją postawą zainspirował być może także kardynał Wojtyła... W swoim testamencie biskup Świrski prosił między innymi o jak najskrom-

niejszy pogrzeb. Prosta trumna stała na posadzce katedry, a przy niej cztery świece. Uczestnik pogrzebu, pochodzący z naszej diecezji, najbardziej znany dziś benedyktyn, o. Leon Knabit, tak wspomina ten dzień i kardynał Wojtyła:

„Pamiętam doskonale ten moment, gdy księża kardynałowie wchodzili do katedry i – wydawało mi się – jakby gdzieś wyżej patrzyli, by trumnę zobaczyć. A tu oczy trzeba było spuścić niżej – aż do ziemi. Nasz ksiądz Kardynał w tym momencie zmienił się na twarzy. Poczzerwieniał, a potem w zadumie stał przez dłuższą chwilę nad złożonymi na kościelnej posadzce doczesnymi szczątkami pasterza ziemi podlaskiej. Potem z wielkim skupieniem i przejęciem odprawił Mszę żałobną, podczas której kazanie wygłosił ksiądz Prymas. Na zawsze pozostanie mi w pamięci zaduma kardynała Wojtyły nad majestatem takiej śmierci”.

Wszyscy doskonale pamiętamy pogrzeb Jana Pawła II i trumnę położoną nie na katafalku, ale na bruku Placu św. Piotra. Czy możliwe, aby Ojciec Święty wpisał to życzenie do swojego testamentu wspominając pełen pokory i dostojęstwa pogrzeb biskupa siedleckiego?

...przyjadę z największą przyjemnością...

Kodeń – 22 czerwca 1969

Kodeń nad Bugiem jest głównym sanktuarium maryjnym w diecezji siedleckiej. Doznaje tu czci wizerunek Matki Bożej z Dzieciątkiem, który w 1631 roku wywiózł z Rzymu, polski magnat, Mikołaj Sapieha, zwany Pobożnym. Poprzez wieki obraz Matki Bożej Kodeńskiej złączył się nierozdzielnie z dziejami diecezji siedleckiej. W dniach 21–22 czerwca 1969 roku obchodzono w Kodniu główne uroczystości jubileuszu 150-lecia diecezji podlaskiej. W obchodach wzięli udział liczni członkowie Episkopatu Polski z kardynałem Stefanem Wyszyńskim, kard. Karolem Wojtyłą, arcybiskupem Antonim Baraniakiem, metropolitą poznańskim oraz biskupem Janem Mazurem, nowym ordynariuszem diecezji podlaskiej. Wspólnie z tysięcznymi rzeszami na placu odprawiono Najświętszą Ofiarę, której

przewodniczył kardynał Karol Wojtyła. Homilię wygłosił kardynał Stefan Wyszyński, który przypomniał wielkość historii Podlasia, jej stały nierozdzielny związek z Kościołem. Wspominał również o ciężkich doświadczeniach dziejowych, jakie nie oszczędziły podlaskiego ludu. Na zakończenie Mszy św. nastąpił akt oddania diecezji podlaskiej Najświętszej Maryi Pannie – Królowej Polski i Matce Kościoła, po czym kardynał Wojtyła wygłosił słowo końcowe. Nie wszyscy dziś pamiętają o duchowych związkach Karola Wojtyły z naszym regionem poprzez osobę kardynała Adama Sapiehy, który był szczególnym opiekunem i ojcem duchowym młodego krakowskiego seminarzysty. Dzieje rodu Sapiehów przez długie lata był związane z Kodniem, dlatego kard. Wojtyła na zaproszenie skierowane przez biskupa Mazura odpowiedział z uśmiechem: „Dla księdza kardynała Adama Sapiehy mam wiele jak najwyższych uczuć, do Kodnia przyjadę z największą przyjemnością”.

Najbliżej Białej Podlaskiej Leśna Podlaska – 11 czerwca 1970

W dniach 11–12 czerwca 1970 roku odbywało się w Leśnej Podlaskiej posiedzenie Komisji Duszpasterstwa Ogólnego Episkopatu Polski. Brało w nim udział 14 biskupów. W pierwszego dnia obrad uczestniczył także kardynał Karol Wojtyła. Omawiane w Leśnej Podlaskiej sprawy dotyczyły realizacji duszpasterstwa w ówczesnych latach. Poprzez analogię można powiedzieć, że tutaj sto lat wcześniej, podczas prześladowania unitów na Podlasiu, kapłani łacińscy praktycznie, nie bacząc na grożące im represje ze strony caratu, realizowali pomoc duszpasterską prześladowanym unitom. Za to właśnie władze carskie wywoziły ojców paulinów z Leśnej Podlaskiej, a w 1875 roku car Aleksander II rozkazał oddać klasztor i świątynię leśniańską duchowieństwu prawosławnemu. Można powiedzieć, że wyrazem dalszej pamięci i łączności kard. Karola Wojtyły, jako papieża Jana Pawła II z Sanktuarium Leśniańskim było nadanie, dnia 16 stycznia

1984 roku, kościołowi parafialnemu p.w. Najświętszej Maryi Panny i świętych Apostołów Piotra i Pawła w Leśnej Podlaskiej, tytułu Bazyliki Mniejszej. Nadanie świątyni leśniańskiej tytułu Bazyliki Mniejszej, nastąpiło w kilka miesięcy po uroczystościach jubileuszowych 300-lecia zjawienia się obrazu, płaskorzeźby Matki Bożej. Na dowód swej czci dla Matki Bożej Leśniańskiej, Opiekunki Podlasia, Ojciec Święty Jan Paweł II przestał dla Sanktuarium w Leśnej Podlaskiej następujące dary: biały gotycki ornat, dużą świecę i złotą różę.

Kodeńskie Totus Tuus

Kodeń – 4 września 1977

Od wieków historia Polski jest nierozwalnie złączona z historią Kościoła, także na naszych terenach. Podczas rozbiorów car ukarał Kodeń za udział mieszkańców w Powstaniu Styczniowym. Miejscowość utraciła prawa miejskie, zlikwidowano wszystkie parafie katolickie, a unicka cerkiew została rozebrana. Kościół św. Anny – Sanktuarium Obrazu Matki Bożej – zamieniono na prawosławny sobór. Cudowny Obraz został przez zaborcę zabrany i wywieziony na Jasną Górę. Przez 52 lata przebywał w kaplicy Serca Pana Jezusa w Bazylice Jasnogórskiej – do dziś jest tam pamiątkowa tablica.

W niedzielę 4 września 1977 roku cały Kościół siedlecki obchodził uroczystość 50-lecia powrotu z wygnania obrazu Matki Boskiej Kodeńskiej. Na tę diecezjalną uroczystość biskup podlaski Jan Mazur zaprosił wielu biskupów z kraju i zagranicy, m.in. kardynała Karola Wojtyłę. Mszę św. przy ołtarzu polowym, ustawionym na ruinach zamku Sapiehów, celebrował arcybiskup Henryk Gulbinowicz, metropolita wrocławski. Podczas Mszy św. homilię wygłosił kardynał Wojtyła. Przypominał obecnym tam tysiącom pielgrzymów – wśród których było wielu naszych rodziców i dziadków – jak wielkim wyróżnieniem, a jednocześnie duchowym wyzwaniem, jest dla nas obecność cudownego obrazu Matki Bożej Kodeńskiej:

„Kiedy Mikołaj Sapieha przywozi tutaj na ziemię podlaską wizerunek Bogarodzicy z gregoriańskiej kaplicy Papieża Urbana VIII w Rzymie, zaczyna się dokonywać przedziwny proces: Maryja łączy Lud Boży. A znajdujemy się na ziemi, na której to jednocześnie Ludu Bożego posiadało szczególne, historyczne znaczenie. Tutaj właśnie

nastąpiło spotkanie Kościołów rozłączonych: Zachodniego i Wschodniego. Tutaj dokonywało się i dokonało się ich zbliżenie, zjednoczenie – unia. Był to koniec XVI wieku. (...)

Dzisiaj po pięćdziesięciu latach od powrotu Matki Bożej Kodeńskiej do Jej Sanktuarium, przybывamy tutaj znowu – tak jak i wtedy – w pielgrzymce. Może nasza pielgrzymka nie jest tak żarliwa, tak pełna ofiary duchowej, jak tamta pielgrzymka w roku Jej powrotu. Jednakże cel tej pielgrzymki jest taki sam. (...)

Drodzy Bracia i Siostry! Nie ulegajmy pozorom materialistycznej wielkości człowieka. Przecież czujemy, jak bardzo często w tych wszystkich pozorach materialnej wielkości człowiek się gubi, jest mały, nie może siebie znaleźć! A może dlatego, ponieważ odwrócił odwieczny plan Mądrości i Miłości! Odwrócił, przynajmniej usiłuje. Dlatego zespólmmy się wszyscy przy Biskupie Kościoła Podlaskiego, który chce dzisiaj Matce Bożej w Jej kodeńskim wizerunku oddać całą swoją diecezję, cały Kościół Podlaski, wszystkie pokolenia, zwłaszcza młodzież. Zgromadźmy się przy nim, zespólmmy się z nim duchowo, ażeby to, co jest dziełem odwiecznej Bożej Mądrości, odwiecznej Bożej Miłości, co wyraziło się najwspanialej w Tej, do której powiedział Archanioł »łaski pełna« (Łk 1,28) – dokonało się i w każdym z nas”.

...trzeba autentycznego

świadczenia...

Siedlce – 10 czerwca 1999

W czwartek 10 czerwca 1999 roku miało miejsce najważniejsze wydarzenie w historii diecezji siedleckiej – wizyta apostolska Ojca Świętego Jana Pawła II. O godz. 9.35 wylądował na Błoniach Siedleckich papieski śmigłowiec. Na Papieża czekało ponad pół miliona wiernych, w tym także z zagranicy, m.in. przybyło ponad 5 tys. grekokatolików z wschodniej granicy. Ojciec Święty przejechał pomiędzy pielgrzymami zebranymi na placu. O godz. 10.15 rozpoczęła się Eucharystia celebrowana przez Jana Pawła II oraz kilkunastu biskupów obrządku łacińskiego i greckiego. Obok ołtarza umieszczono relikwie błogosławionych Męczenników z Partulina oraz historyczny krzyż, który trzymali w dłoniach w czasie obrony pratulińskiej świątyni. Jan Paweł II złożył w kazaniu hołd męczennikom podlaskim i wszystkim grekokatolikom za ich wytrwanie w wierności Kościołowi katolickiemu. Mówił też o jedności w Kościele

i o posłannictwie świeckich, którzy mają być solą ziemi i światłem dla świata:

„Diecezja siedlecka, w której się dziś znajdujemy – a zwłaszcza miejscowość Pratulin – pozostaje miejscem szczególnego świadectwa (...). Tutaj bowiem ponieśli śmierć męczeńską wyznawcy Chrystusa należący do Kościoła grekokatolickiego, błogosławiony Wincenty Lewoniuk i jego dwunastu Towarzyszy. (...)

Dzisiaj może bardziej niż w innym czasie trzeba autentycznego świadectwa wiary ukazanego życiem świeckich uczniów Chrystusa – niewiast i mężczyzn, młodych i starszych. Potrzeba zdecydowanego świadectwa wierności Kościołowi i odpowiedzialności za Kościół, który przez dwadzieścia wieków niesie wszystkim ludom i narodom zbawienie i głosi niezmienną naukę Ewangelii. Ludzkość stoi w obliczu rozmaitych trudności, problemów i gwałtownych zmian, przeżywa niejednokrotnie dramatyczne wstrząsy i rozdarcia. W tym świecie wielu ludzi, zwłaszcza młodych, doświadcza zagubienia i zranienia, niektórzy padają ofiarą sekt i religijnych wypaczeń czy też manipulowania prawdą. Inni ulegają różnym formom zniewolenia. Upowszechniają się postawy egoizmu, niesprawiedliwości i braku wrażliwości na potrzeby innych ludzi. Wobec tych i wielu innych wyzwań współczesności staje Kościół. Chce skutecznie nieść ludziom pomoc i dlatego potrzebuje zaangażowania wiernych świeckich, którzy pod kierunkiem swoich pasterzy będą czynnie uczestniczyć w Jego zbawczej misji. (...)

Dzisiaj oddajemy cześć relikwiom męczenników podlaskich i uwielbiamy Krzyż Pratuliński, który był niemyym świadkiem ich heroicznej wierności. Ten Krzyż, który trzymali w swoich rękach, nosili też głęboko w swoich sercach, jako znak miłości Ojca i jedności Chrystusowego Kościoła. Krzyż dał im siłę do zaświadczenia o Chrystusie i Jego Kościele. Sprawdziły się na nich Pawłowe słowa z dzisiejszej liturgii: »Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam?« (Rz 8, 32). Przez swoją śmierć zostali włączeni w szczególny sposób w wielkie dziedzictwo wiary, poczynszy od świętego Wojciecha, świętego Stanisława i świętego Jozafata, aż po nasze czasy”.

Opracował: ks. dr Jacek Mucha
Duszpasterz Akademicki

Źródła:

Kardynał Karol Wojtyła na Męczennim Podlasiu, Diecezjalna Komisja ds. Wydawnictw. Siedlce 1999.

L. Knabit OSB, Spotkania z Wujkiem Karolem, Wydawnictwo Znak, Kraków 2005.

www.diecezja.radiopodlasie.pl (15.05.2014).

Wspomnienie o Świętym, którego znałem

Kiedy 16 października 1978 r. lotem błyskawicy obiegła świat wiadomość o wyborze krakowskiego kardynała na Stolicę Piotrową, w Polsce zapanowała nieopisana radość. Sam papież mówił jednak o tym zupełnie inaczej – mówił o „wyroku” konklawe. Czuł niezwykle ciężkie brzemie odpowiedzialności, jakie nagle spadło na jego barki. Dziś jego pontyfikat nawet przez ludzi niezachwiałych Kościołowi, oceniany jest bardzo wysoko, jako ważny, znaczący, nawet przełomowy. Po śmierci Jana Pawła II, jego następcą, Benedykt XVI, w swoim pierwszym przemówieniu z przejęciem mówił, że po „wielkim papieżu Janie Pawle II, Bóg teraz wybrał skromnego, prostego pracownika Winnicy Pańskiej”. Obecnie skończył się także pontyfikat Benedykta XVI. Widzimy, że i on położył wielkie zasługi w kilkuletnim okresie swojej papieskiej posługi, ale dla nas ważna jest ta jego wydana na gorąco ocena naszego Rodaka, nazwanie go wielkim.

Gdy święty Jan Paweł II rozpoczynał pontyfikat, ja miałem 16 lat i byłem uczniem Liceum Ogólnokształcącego im. J. I. Kraszewskiego w Białej Podlaskiej. Już w następnym roku zobaczyłem papieża na własne oczy, bo jako 17-latek brałem udział w spotkaniu na ówczesnym Placu Zwycięstwa w Warszawie, w sobotę, 2 czerwca 1979 r. Padły tam pamiętne słowa papieża, wzywające Ducha Świętego, by zstąpił i odnowił polską ziemię. Ze znajomym księdzem i dwoma kolegami wybrałem się do Warszawy. Nie bez trudności dotarliśmy na miejsce, a potem pokonując drewniane ogrodzenia kolejnych sektorów, podeszliśmy bardzo blisko ołtarza. Pamiętam niezwykle atmosferę panującą na placu. Mimo wcześniejszych ostrze-

żeń reżimowych mediów, zebrało się tam około pół miliona ludzi. Myślę, że w takim zgromadzeniu nikt z uczestników wcześniej

Mam w uszach ton zdecydowanego głosu papieża i coraz bardziej entuzjastyczne oklaski wiernych, które falowały, cichły na chwilę w jednej części placu, by rozleć się ze zdwojoną siłą w drugiej i tak przez kilka minut. Czuło się tchnienie Ducha Świętego, czuło się niezwykle przyływy siły, niezwykle radość.

nie brał udziału. Mam w uszach ton zdecydowanego głosu papieża i coraz bardziej entuzjastyczne oklaski wiernych, które falo-

wały, cichły na chwilę w jednej części placu, by rozleć się ze zdwojoną siłą w drugiej i tak przez kilka minut. Czuło się tchnienie Ducha

Świętego, czuło się niezwykle przyływy siły, niezwykle radość.

Kolejne moje spotkanie ze świętym papieżem miało miejsce 17 czerwca 1983 r., na stadionie Dziesięciolecia w Warszawie. Byłem tam wraz ze wspólnotą alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Siedlcach, gdzie od dwóch lat przygotowywałem się do kapłaństwa. Trzeba zaznaczyć, że formalnie trwał jeszcze w Polsce stan wojenny. Wprawdzie był zawieszony od początku 1983 r., ale na zniesienie

trzeba było jeszcze czekać do 22 lipca tegoż roku. Atmosfera była więc napięta. Podczas spotkania został rozciągnięty nad ludźmi

wielki płócienny orzeł, którego zdołano przemycić, mimo, że funkcjonariusze władzy bardzo skrupulatnie sprawdzali wszystkich przy wejściu. Podczas tej samej wizyty apostolskiej byłem jeszcze 20 czerwca w Poznaniu, gdzie Ojciec Święty dokonał beatyfikacji Matki Urszuli Ledóchowskiej.

Następny przyjazd papieża do Polski miał miejsce w 1987 r. Kilka dni po moich święceniach kapłańskich, 9 czerwca, brałem udział w uroczystej Eucharystii w Lublinie, na Czubach. Tam Ojciec św. udzielił święceń kapłańskich 46-u diakonom, między innymi jednemu z naszej diecezji, z którym byłem na tym samym roku studiów seminaryjnych w Siedlcach. My – jako wyświęceni już wcześniej – byliśmy wyznaczeni do udzielania Komunii św. Pamiętny szczegół z tego spotkania to rześista ulewa, jaka przeszła nad Lublinem. Kiedy więc rozmoczoną trawę zaczęły deptać setki nóg, to łatwo sobie wyobrazić, że utworzyło się w niektórych miejscach nieprzyjemne błoto. Trudności tego rodzaju nie mogły jednak umniejszyć radości ze spotkania z oczekiwanym Gościem, który oczywiście miał pełne prawo czuć się w Polsce, jak u siebie.

Muszę wspomnieć, że pociągała mnie od dawna myśl Jana Pawła II, także z okresu, kiedy był jeszcze arcybiskupem krakowskim i profesorem Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Widziałem w nim Ojca Soboru, który pięknie i mądrze pisał o wielkiej godności człowieka, o Kościele, powołanym przez Chrystusa do roli znaku Bożej miłości w świecie. Pracę magisterską z teologii, obronioną na KUL-u w 1988 r., napisałem na temat komunijności Kościoła w ujęciu kardynała K. Wojtyły. Podjąłem próbę przebrnięcia przez niełatwe dzieło filozoficzne („Osoba i czyn”), potem też teologiczne („U podstaw odnowy”). Lektura różnych tekstów późniejszego świętego bez wątplenia dała mi bardzo dużo, ustawiła myślenie.

W kwietniu 1990 r. wziąłem udział wraz z grupą studentów w spotkaniu z Ojcem św. w czeskiej Pradze. Miało to miejsce parę miesięcy po tzw. aksamitnej rewolucji i dojściu do władzy Vaclava Havla. Pamiętam, że nowy prezydent był niezwykle ciepło przywitany przez zgromadzonych ludzi. Ogólnie jednak spotkanie nie miało takiej pięknej i podniosłej atmosfery, jak te, w których miałem okazję uczestniczyć w Polsce. Pozostał mi też w oczach obraz Pragi jako pięknego miasta,

bardziej zadbanego i odrestaurowanego, niż ówczesna Warszawa, które jednak miało wyróżniające się na niekorzyść plamy w postaci zaniedbanych i zamkniętych kościołów, nawet podczas papieskiej wizyty.

Kiedy święty Jana Paweł II przybył do Ojczyzny po raz kolejny, brałem udział we Mszy św. w Warszawie, na Agrykoli, 9 czerwca 1991 r. Msza była połączona z beatyfikacją o. Rafała

o swoim poprzedniku tak: „*czas jego cierpienia nie był czasem straconym. Myślę, że było to ważne dla samego Kościoła, aby po okresie wielkiej aktywności otrzymać lekcję cierpienia i widzieć, że Kościół może być kierowany także przez cierpienie i że właśnie przez cierpienie Kościół dojrzeje i żyje*” (Światłość świata, s. 92).

Niewątpliwie święty Jan Paweł II był wiernym sługą Kościoła, sługą wielkiej sprawy

Nie pamiętam dokładnie daty, ale miałem bodaj dwa spotkania z Ojcem św. w Rzymie. Szczególnie jedno było bardzo dla mnie wyjątkowe, bo po ogólnej audiencji śródowej w auli Pawła VI, znalazłem się w gronie osób, które mogły podejść do papieża i zamienić z nim kilka słów. Było to niezwykle przeżycie, móc ucałować dłoń następcy św. Piotra i poczuć jego przyjazne uchwycenie za łokieć. Tym bardziej cieszyłem się z tej łaski spotkania, że podszedłem do papieża razem ze swoim ojcem, obecnie już nieżyjącym.

Chylińskiego, a w homilii święty Papież mówił o przykazaniu miłości. Tematyką wszystkich spotkań w trakcie tej wizyty były Boże przykazania. Ojciec Święty dawał wyraźne sygnały, że nie wszystko, co dzieje się w Polsce ocenia dobrze, że dokonujące się przemiany nie zawsze mają właściwy kierunek. Napominał nas i wzywał do nawrócenia.

Koniecznym trzeba wspomnieć o spotkaniu ze św. Janem Pawłem II w Siedlcach, 10 czerwca 1999 r. Bardzo radowaliśmy się od momentu, gdy oficjalnie ogłoszono, że na trasie kolejnej papieskiej pielgrzymki do Ojczyzny znalazła się stolica naszej diecezji. Ja byłem wówczas pracownikiem kurii diecezjalnej i zostałem włączony do komitetu organizacyjnego wizyty Ojca Świętego w Siedlcach. Mnóstwo spotkań, narad, różnych projektów – wszystko po to, by stworzyć możliwie najlepsze warunki dla tego historycznego wydarzenia. Jak spisaliśmy się, to mogą ocenić ci, którzy na to spotkanie się wybrali. Szacuje się, że na siedleckich błoniach było ok. 500 tys. ludzi. Papież nadleciał helikopterem. Był już trochę niedołączny, znacznie mniej żywiołowy i energiczny, niż na początku pontyfikatu. Kiedy jednak w homilii zaczął mówić o jedności Kościoła i wierności krzyżowi, zrozumieliśmy, że przemawia świadek Chrystusa i że także swoim życiem uczy trwania przy Nim. Papież Benedykt XVI powiedział

jednania człowieka z Bogiem, prowadzenia do świętości. Sam był zafascynowany różnymi postaciami ludzi heroicznej wiary i poruszającej miłości. Zależało mu też, by stawiać takich świadków przed oczami świata i przekonywać, że świętość jest możliwa. Przed jego kanonizacją podawano, że w okresie swojego pontyfikatu przewodniczył 147 razy obrędom beatyfikacji i ogłosił błogosławionymi 1338 wiernych Kościoła, między innymi błogosławionych Męczenników z Pratulina. Ponadto 51 razy dokonywał kanonizacji, ogłaszając świętymi 482 błogosławionych. Obecnie on został wyniesiony na ołtarze, ogłoszony świętym wraz z papieżem Janem XXIII.

Może warto na koniec dodać, że święty Jan Paweł II wniósł też do nieba to wszystko, co było drogie jego sercu – a więc niewątpliwie również kawałek Polski, którą kochał, z której było mu kiedyś żal odjeżdżać, którą się szczycił, za którą się modlił, ale z powodu której też cierpiał i którą czasem upominał. Musimy dbać o to, by jego dziedzictwo było w nas żywe. Jesteśmy wielkimi szczęściarzami mogąc żyć w epoce Jana Pawła II, ogłoszonego świętym zaledwie 9 lat po śmierci.

Bp Piotr Sawczuk
Siedlce, 29 lipca 2014 r.

PEDAGOGICZNE PRZESŁANIE NASZEGO PATRONA

W dniu 11 kwietnia 2014 roku w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyło się Forum Wychowawców pod hasłem „Pedagogiczne przesłanie Jana Pawła II źródłem nadziei dla młodych, ubogich, marginalizowanych”. Organizatorem był Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych, Zakład Pedagogiki.

Forum rozpoczęła poranna Msza Święta w kościele p.w. Chrystusa Miłosiernego, pod przewodnictwem naszego duszpasterza Ks. dra Jacka Muchy. Następnie już w murach naszej Uczelni nastąpiło uroczyste rozpoczęcie warsztatów. Część oficjalną poprzedziło wspólne wykonanie pieśni „Barka” i krótka część artystyczna w wykonaniu naszych studentów.

Po tym nastąpiło przywitanie uczestników i wprowadzenie w tematykę naszego forum przez Panią Prodziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych dr Joannę Marchel. Głos w imieniu Władz Uczelni zabrała dr inż. Agnieszka Smarzewska – Prorektor właściwy do spraw studenckich PSW. Wprowadzeniem do warsztatów był wykład

prof. dr hab. Aliny Rynio pt. „Jana Pawła II propozycja wychowania młodych”. W swoim wykładzie zatytułowanym profesor Rynio wyodrębniła pięć grup zagadnień: 1/miejsce młodych w posłudze duszpasterskiej Jana Pawła II; 2/pragnienia, potrzeby i aspiracje młodego pokolenia; 3/szukanie autorytetów i otwartość na wychowanie; 4/Jana Pawła II propozycja wychowania młodych; 5/znaczenie i aktualność papieskiego przesłania pedagogicznego

Główną tezę wykładu było stwierdzenie, że nauczanie Jana Pawła II skierowane do młodzieży jest niewątpliwie jednym z najważniejszych fenomenów jego pontyfikatu. Argumentując prawdziwość przyjętej tezy prelegentka zwróciła uwagę, iż w sposób

szczególny wyraził On swoją naukę skierowaną do ludzi młodych w Liście apostołskim *Parati semper*. Był to pierwszy w historii Kościoła list, w którym Papież zwrócił się wprost do młodzieży. Zaś Jego koncepcja młodości podkreśla przede wszystkim to, co dobre i pozytywne w młodych, co jednak nie oznacza, że Papież nie dostrzegał obok młodzieży otwartej, pełnej dobrej woli oraz poszukującej prawdy i dobra także młodzieży zamkniętej, biernej, o nastawieniach konsumpcyjnych czy też zdemoralizowanej, często przejawiającej cechy antyspołeczne. Problemy te Jan Paweł II widział bardzo wyraźnie i – jak się wydaje – dlatego właśnie z takim naciskiem podkreślał pozytywne aspekty młodości. Jako obrońca podstawo-

wych wartości, postrzegający młodość jako „wiek nadziei, obietnic, entuzjazmu, projektów i ideałów” nieustannie przypominał prawdy niezmiennie, niezależne od ludzkiej woli i zewnętrznych okoliczności, i wskazywał na niebezpieczeństwa, jakie niesie z sobą relatywizm moralny.

Omawiając znaczenie i aktualność papieskiej myśli pedagogicznej prelegentka zauważyła, iż „wydaje się, że wobec szczególnych wyzwani wychowawczych, jakie niosą z sobą pluralizm i globalizacja, znajomość papieskiego przesłania pedagogicznego, którego konstytutywne elementy wskazują, że Jan Paweł II przyjmuje realistyczne podstawy wychowania, może okazać się ze wszech miar użyteczna oraz inspirująca dla rozwoju zarówno teorii, jak i praktyki edukacyjnej”. Warto przy tym podkreślić, jak kontynuowała w swoim wystąpieniu dr hab. A. Rynio, „że papieska filozofia edukacji i odnosząca się do prawa Bożego teoria wychowania nie pozostaje w konflikcie z wolnością człowieka i jego podmiotowością. Dzieje się tak dlatego, że Ojciec Święty postuluje, aby „do końca i integralnie widzieć człowieka jako szczególną, samoistną wartość, jako podmiot związany z osobą transcendentną”, a w wychowaniu dostrzega „sztukę” skutecznego oddziaływania na konkretne osoby żyjące w określonych warunkach i sytuacjach, oddziaływania po to, „ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem – po to, ażeby bardziej »był«, a nie tylko więcej »miał« – aby więc poprzez wszystko, co »ma«, co »posiada«, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem” Zaprezentowane refleksje i przemyślenia jak również krótki film o Janie Pawle II uświadomiły, że człowiek, który pragnie sprostać historii zwanej życiem musi od siebie bardzo dużo wymagać, i to nie tylko na etapie młodości a wychowanie powinno ogarniać wszystkie płaszczyzny życia, pozostając otwarte na prawdę, religię i poszukiwanie sensu.

W drugiej części uczestnicy wzięli udział w zajęciach warsztatowych prowadzonych przez pracowników naukowych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Pierwszy warsztat „Wiedziecie, że nie jesteście sami” prowadziła dr Anna Petkowicz, drugi „Miłość i odpowiedzialność w wychowaniu według Karola Wojtyły/Jana Pawła II” poprowadził ks. prof. dr hab. Marian Nowak, trzeci – „Solidarność Jana Pawła II z osobami wykluczonymi i marginalizowanymi” – przeprowadziła dr Małgorzata Łobacz, czwarty „Wolontariat odpowiedzią Jana Pawła II na potrzebę budowania cywilizacji miłości” – prowadziła dr Katarzyna Braun. Istotą warsztatów była nie tylko pogłębiona refleksja nad pedagogicznym przesłaniem Jana Pawła II w przededniu Jego kanonizacji, ale praktyczna implikacja nauki Papieża.

Forum cieszyło się dużym zainteresowaniem o czym świadczy liczba 140 uczestników w tym 26 uczniów. Uczestnicy brali aktywny udział w warsztatach. Na zakończenie wszyscy otrzymali certyfikaty, potwierdzające uczestnictwo w warsztatach.

Nauczyciele i wychowawcy obecni na naszym spotkaniu byli bardzo zadowoleni z uczestnictwa w tak wartościowych zajęciach, jak również z możliwości wymiany poglądów na temat praktycznego wymiaru nauczania Jana Pawła II. Wyrazili zainteresowanie następnymi propozycjami i chęć spotkania się na kolejnym Forum Wychowawców w przyszłym roku.

mgr Karol Sudewicz
Zakład Pedagogiki

Dzień Patrona

W związku z niedawną kanonizacją Jana Pawła II, który jest patronem naszej uczelni Państwowa Szkoła Wyższa zorganizowała kolejny w swojej historii Dzień Patrona

Program obchodów Dnia Patrona został przygotowany przez mgr inż. Sylwię Koczorowską we współpracy z Samorządem Studentckim. Uroczystości poprowadzone były przez Annę Sławińską- studentkę II roku Pedagogiki oraz Mateusza Nitychoruka- studenta II roku Zarządzania. Święto Patrona odbyło się 16 maja w holu głów-

Podczas obchodów Dnia Patrona miała miejsce również prezentacja najbardziej uzdolnionych studentów naszej uczelni wybranych przez Samorząd Studentcki na podstawie wcześniej przeprowadzonego przeglądu talentów.

Po tej oficjalnej części studenci i wszyscy przybyli goście udali się do holu głównego uczelni przed Aulą 159R gdzie członkowie Samorządu Studentckiego przygotowali stoisko ze słynnymi Papieskimi Kremówkami. Po słodkiej przerwie zebrani wrócili na aulę, aby móc zobaczyć przygotowany przez dyplomowaną instruktorkę Annę Sławińską program taneczny na cześć Jana Pawła II – przyjaciela młodych. Ostat-

nym uczelni. Całość rozpoczęła się o godz. 11.00, kiedy to wszyscy zebrani studenci odśpiewali Hymn Patronalny Rodziny Szkół Jana Pawła II do melodii ulubionej piosenki papieża „Barka”. Następnie Rektor PSW prof. dr hab. Józef Bergier po przywitaniu wszystkich zebranych w swoim kilkuminutowym wystąpieniu nawiązał do Patrona Uczelni. Po słowie wstępnym rozpoczął się program słowno-muzyczny inspirowany nauczaniem Jana Pawła II pt. „Znajdź pomysł na siebie”. Został on przygotowany przez zespół FULL POWER SPIRIT w składzie: Mirosław Kirczuk, Piotr Chazan, Aleksander Antoszczuk oraz Marek Dzyr.

nim punktem programu był występ uczniów Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego pod przewodnictwem mgr Marty Chazan, którzy przygotowali wyeksponowane słowa papieża z tłem muzycznym pod hasłem „Wspominając Papieża Jana Pawła II”. Na zakończenie uroczystości Rektor PSW prof. dr hab. Józef Bergier podziękował wszystkim zebrany za przybycie, słowa uznania zostały również skierowane do studentów i wszystkich organizatorów, którzy włożyli wiele pracy w to, aby uczcić święto tego wspaniałego Polaka.

Byłam tam...

© Aleksandra Kowaluk

Wyjazd na kanonizację Jana Pawła II i Jana XXIII organizowany był przez biuro podróży Aga Tour z Siedlec i właśnie z Siedlec wyruszyłam na pielgrzymkę do Włoch. W okolicy Rzymu dotarliśmy dzień przed kanonizacją (26.04).

W dniu uroczystości wyjazd do Rzymu zaplanowany był około godziny 6, by dostać się jak najbliżej Bazyliki Św. Piotra, niestety

nie było możliwości dostać się na sam Plac Świętego Piotra. Wymagało to zajęcia miejsca przed wejściem dzień wcześniej i spędzenie tam nocy. O samym momencie wejścia przed Bazylikę zaczęły krążyć legendy, szczególnie wśród polskich grup. Według jednej z nich, Polacy nie chcąc dłużej czekać na wejście, przenieśli bramki blokujące w inne miejsce i tym sposobem udało im się

dostać na Plac Świętego Piotra. Nam z kolei udało się dotrzeć pod mury Watykanu niedaleko Zamku św. Anioła. Miejsce było bardzo dogodne ze względu na bliską odległość od telebimu. Niestety Włosi nie spodziewali się tak licznej rzeszy pielgrzymów, co spowodowało niezbyt dużą liczbą telebimów rozmieszczonych w Watykanie i Rzymie. Na szczęście miejsce pod murami obrało wielu Polaków, którzy mieli ze sobą radia, więc była możliwość usłyszenia polskiego komentarza do Mszy Świętej kanonizacyjnej (msza z polskim komentarzem była przy kościele św. Agnieszki usytuowanym w dość sporej odległości od Watykanu).

W trakcie kilkugodzinnego oczekiwania na rozpoczęcie Mszy Świętej była możliwość obserwowania niezwykle różnorodności ludzi przybyłych na uroczystości. Dużą grupę stanowili pielgrzymi czarnoskórzy ubrani w specjalnie na tę okazję przygotowane stroje przyozdobione portretami kanonizowanych papieży. W trakcie oczekiwania zamieszanie było ogromne, wszędzie krzątały się służby porządkowe w szczególności karabinierzy i służby medyczne. Niestety dojazd do osób potrzebujących był ograniczony.

© Aleksandra Kowaluk

Było to spowodowane zastawieniem przejazdów w murze Watykańskim przez oczekujących w zniecierpliwieniu na uroczystość pielgrzymów. Na szczęście całe zamieszanie ustało w momencie rozpoczęcia Mszy Świętej. Największe zniecierpliwienie i radość z przeżywanego uroczystości można było wyczuć wśród rodaków kanonizowanych papieży (Polaków i Włochów). W momencie rozpoczęcia Mszy Świętej w powietrzu pojawiło się mnóstwo flag z całego świata. Najważniejszy moment Eucharystii miał miejsce tuż po przywitaniu gości i rozpoczęciu uroczystości. Oczywiście wszystkie zwrócone były w kierunku telebimu, by móc ujrzeć ten niezwykle moment. Zgromadzeni na Placu żywo reagowali na każdy gest lub słowo Papieża Franciszka. Po krótkich, ale bardzo doniosłych obrzędach kanonizacji miejsce miały pozostałe części Mszy Świętej. W tym momencie we znaki dał się ścisk panujący przy murach, większość pielgrzymów nie miała szans wygospodarować sobie nawet odrobiny miejsca do siedzenia. Na szczęście pozostała część ceremonii przebiegła dość sprawnie i nim się spostrzegliśmy był moment modlitwy wiernych odczytany w kilku językach z całego świata, jednym z nich miał być język polski. W następnej części Eucharystii – po przemienieniu – nadszedł mo-

© Aleksandra Kowaluk

ment udzielenia Komunii Świętej zebranych na Placu Świętego Piotra duchownym z całego świata i zaproszonym gościom. Niestety jak się okazało zbyt mała ilość telebimów nie była jedynym niedopatrzeniem włoskich organizatorów. W trakcie uroczystości udzielenie Sakramentu Komunii nie było możliwe dla wszystkich obecnych na ulicach Watykanu pielgrzymów. W radiu z komentarzem polskim została ogłoszona wiadomość, że Komunia Święta będzie udzielana w niektórych kościołach, przy których są telebimy, niestety nie każda świątynia była otwarta z powodu sjeisty.

Po udzieleniu zebranych Komunii Świętej nastąpił ostatni element obrzędów – uroczyste błogosławieństwo zebranych pielgrzymów udzielone przez Papieża Franciszka. Po zakończonej uroczystości i zebraniu się całej grupy udaliśmy się na zwiedzanie barokowego Rzymu, Plac św. Piotra ujrzeliśmy dopiero dnia następnego.

Z pewnością było to niecodzienne wydarzenie, które zostanie zapamiętane przez każdego uczestnika.

*Aleksandra Kowaluk
Informatyka II Rok*

© Aleksandra Kowaluk

III Wielka Majówka z PSW

Już po raz trzeci Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej organizowała Wielką Majówkę, która odbyła się 17 maja br. Tym razem „Majówka” w odróżnieniu do poprzednich dwóch edycji organizowana była w Parku Radziwiłłowskim. Podobnie jak w poprzednich latach impreza skierowana była do wszystkich mieszkańców Białej Podlaskiej i okolicznych miejscowości. Wyjątkowo też w tym roku „Majówka z PSW” była połączona z Dniem Dziecka, który rok rocznie uczelnia organizuje dla dzieci pracowników.

Impreza rozpoczęła się o godzinie 10:00, a w programie organizatorzy przewidzieli wiele atrakcji m.in: udział w II Ogólnopolskim Marszu Nordic Walking seniorów, prezentację oferty edukacyjnej uczelni, mini wykłady dot. min. wskazówek praktycznych „Jak założyć własną działalność gospodarczą”, profilaktyki próchnicy u dzieci, pokaz udzielania pierwszej pomocy dla różnych grup wiekowych, prezentację sprzętu medycznego wykorzystywanego podczas zajęć na kierunkach medycznych w PSW, występy zespołów „Chwilka” oraz „Kalwa Ferajna” – kapela podwórkowa oraz Talentów PSW, gry i zabawy dla dzieci – czyli turystykę na wesoło, liczne konkursy, warsztaty, wystawy rękodzieła, spotkanie z Detektywem Holmesem – czyli socjologia detektywistyczna, liczne pokazy dla najmłodszych mieszkańców miasta. Organizatorzy przygotowali specjalny plac zabaw dla dzieci oraz zapewnili liczne atrakcje na scenie.

mgr Grzegorz Nowakowski
Sekcja Promocji

Kalendarium

Marzec

11 marca

– tego dnia sześćdziesięciu studentów I roku kierunku Bezpieczeństwo Narodowe uczestniczyło w uroczystym wręczeniu mundurów. Wśród gości obecnych na przekazaniu mundurów obecny był m.in. por. Marek Zięba ze Straży Granicznej, płk. rezer. Jan Sroka przedstawiciel Pokojowych Sił ONZ, dr inż. Agnieszka Smarzewska – Prorektor do spraw studenckich, prof. dr hab. Jerzy Nitychruk Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych. Od tego dnia studenci tego kierunku dodatkowo promują swój kierunek i uczelnię poprzez noszenie galowych mundurów.

12 marca

– w budynku Senatu RP odbył się I kongres Uniwersytetów Dziecięcych. Nasz Uniwersytet Dziecięcy otrzymał zaproszenie na to wydarzenie i był tam obecny w osobie koordynatora – mgr Anny Majewskiej. Spotkanie było bardzo ciekawe, rozmowy dotyczyły różnych form zajęć dla dzieci, ich tematyki, sposobie prezentacji, czyli o tym co zrobić aby Uniwersytety Dziecięce były coraz ciekawsze. Dyskusja w gronie wielu praktyków zaowocowała mnóstwem nowych pomysłów, które będą systematycznie wdrażane w życie również w naszym Uniwersytecie Dziecięcym (zdj. 1).

14 marca

– PSW gościła maturzystów i nauczycieli podczas Dnia Otwartego, który był okazją do tego, by zapoznać się z ofertą edukacyjną uczelni. Przedstawiciele każdego kierunku przygotowali swoje stoiska, przy których zachęcali do studiowania, odpowiadali na pytania, zachęcali do wspólnej zabawy oraz prezentowali dany kierunek. Ponadto wykładowcy i studenci przygotowali wiele atrakcji, takich jak nauka tańca, zumba, konkursy z nagrodami, możliwość sprawdzenia swoich sił w grach na konsolach i skorzystania ze sprzętu i zabawek rekreacyjnych, studenci przeprowadzili również kurs pierwszej pomocy. Na uczelni można było również obejrzeć wystawy, m.in. prac graficznych studentów Gospodarki Przestrzennej i projekty ogrodów wykonane przez studentów Rolnictwa. Przygotowane były również konkursy programistyczne, taneczne i dużą popularnością cieszyły się również „Gra o indeks”, a także wykłady otwarte i warsztaty dla maturzystów. Tegoroczni maturzyści oraz wszyscy zainteresowani mogli przez ponad 4 godziny dowiedzieć się wszystkiego o interesujących ich kierunkach, spróbować przeróżnych potraw i przekąsek i dobrze spędzić czas. (zdj. 2, 3)

25 marzec–10 kwiecień

– w tych dniach w każdą środę i czwartek w godzinach od 14.00 do 16.00 w budynku Państwowej Szkoły Wyższej im. Papie-

zdj. 1

zdj. 3

za Jana Pawła II w Białej Podlaskiej studenci trzeciego roku kierunku „Finanse i rachunkowość” przeszkoleni przez pracowników Urzędu Skarbowego, udzielali instruktażu z zakresu sposobu wypełnienia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu PIT-37 i przesłania dokumentów podatkowych drogą elektroniczną. Akcja cieszyła się dużym zainteresowaniem i prawdopodobnie zostanie powtórzona w przyszłym roku.

Kwiecień

12 kwietnia

– odbyło się kolejne spotkanie z młodymi studentami Uniwersytetu Dziecięcego. Zajęcia z gospodarki przestrzennej prowadzone przez dr Katarzynę Świerczewską-Pietras dały szansę studentom UD na eksplozję twórczości i wyobraźni. Pani doktor zabra-

ła dzieci w niezwykłą podróż po świecie, podczas której mali studenci zatrzymywali się tym razem na placach zabaw. Okazało się, że mają one przeróżne formy i kształty, charakterystyczne dla danego państwa czy obszaru geograficznego. Po zajęciach teoretycznych dzieci przeszły to własnego konstruowania. (zdj. 5)

14–17 kwietnia

– w holu głównym PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej można było obejrzeć wystawę „Matki. Mężne czy szalone?” przedstawiającą historię dwudziestu dwóch kobiet, które zdecydowały się na urodzenie dziecka, mimo, że zagrażało to ich życiu lub zdrowiu. Autorką zbioru „Matki. Mężne czy szalone?” jest Marta Dźbeńska-Karpińska, z wykształcenia politolog i menadżer. Absolwentka Studium Fotografii Związku Polskich Artystów Fotografików w Warszawie, od 2005 roku zawodowo zajmująca się fotografią. Sesje zdjęciowe realizowane były od sierpnia 2011 do marca 2012 roku. Wystawa współorganizowana była wraz z Fundacją Kurs na Miłość.

zdj. 4

zdz. 5

Maj

17 maja

– tego dnia już po raz trzeci Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej organizowała WIELKĄ MAJÓWKĘ Z PSW. Relację z tego wydarzenia organizowanego w tym roku w Parku Radziwiłłowskim znajdują Państwo na str 18.

20–21 maja

– odbyło się Święto Studentów Państwowej Szkoły Wyższej im Papieża Jana Pawła II – Juwenalia. Cała impreza miała miejsce w Amfiteatrze w Parku Radziwiłłowskim. Późnym popołudniem 20. maja studenci zebraли się na Placu Wolności, skąd pomimo deszczowej pogody w barwnym koro-wodzie przeszli właśnie do amfiteatru. Tam z rąk Prezydenta Miasta – Pana Andrzeja Czapskiego odebrali klucze do miasta. Główną gwiazdą tegorocznych juwenaliów był zespół Enej. Na wielkiej studenckiej imprezie wystąpił także raper Łukasz „Małpa” Małkiewicz, a w elektronicznych klimatach zaprezentował się Grzegorz Cebula znany jako C-Bool. Podczas święta studentów zagrał ponadto Janusz Maleńczuk, Tubas Składowski, a także Iza z grupą Neyna. W czasie imprezy można było podziwiać specjalnie na tę okazję przygotowany pokaz laserowy z niesamowitymi efektami i szokującymi animacjami. Podczas juwenaliów zaprezentowały się również kandy-

datki, które walczyć będą o tytuł Ogólnopolskiej Miss PWSZ 2014.

22 maja

– odbyła się wizyta delegacji władz Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie. Program wizyty obejmował lądowanie na lotnisku powojkowym w Białej Podlaskiej delegacji Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie z Rektorem Komendantem gen. bryg. pil. dr hab. Janem Rajchelem na czele. Druga część wizyty odbyła się w PSW, gdzie podczas spotkań ze studentami i uczniami szkół średnich zaprezentowany został potencjał dydaktyczny oraz oferta edukacyjna obu Uczelni. Punktem kulminacyjnym wizyty było podpisanie porozumienia o współpracy pomiędzy PSW a WSOSP. W wyniku podpisanego porozumienia Absolwenci PSW kierunku Mechanika i budowa maszyn będą mogli studiować na studiach II stopnia cywilnych studiów lotnictwo i kosmonautyka WSOSP w Dęblinie a wybrani studenci PSW po I roku studiów stacjonarnych kierunku mechanika i budowa maszyn będą mogli ubiegać się o studiowanie na II roku wojskowych studiów licencjackich lotnictwo i kosmonautyka. (zdz. 4)

23 maja

– zostały wręczone Stypendia Marszałka Województwa Lubelskiego. Najlepsi studenci odebrali je z rąk marszałka Krzysztofa Hetmana i wicemarszałka Krzysztofa Grabczuka. Studenckie stypendia Marszałka Wojewódz-

twa Lubelskiego w wysokości 300 zł miesięcznie otrzymały 103 osoby. Wśród wyróżnionych nie zabrakło reprezentantów PSW. Należą do nich: Ciesnowska Natalia – Finanse i Rachunkowość, Komorowska Emilia – Zdrowie Publiczne, Kukawska Ewelina – Zdrowie Publiczne, Us Anna – Ekonomia. Serdecznie gratulujemy nagrodzonym stypendystkom!

25 maja

– tego dnia w naszej uczelni odbyło się spotkanie konsultacyjne z przedsiębiorcami w ramach projektu Biznestrans – „Transgraniczna platforma promująca współpracę między biznesem a instytucjami naukowymi w kierunku ich lepszych powiązań” finansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach programu Polska-Białoruś-Ukraina 2007–2013.

Konsultacje dotyczyły problemów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na obszarach transgranicznych, możliwości finansowania działalności gospodarczej ze źródeł Unii Europejskiej oraz trendów gospodarczych jak i możliwości rozwoju przedsiębiorczości obszarów transgranicznych. W spotkaniu uczestniczył Prezes Białkopodlaskiej Izby Gospodarczej mgr inż. Eugeniusz Izdebski, przedstawiciel strony białoruskiej oraz przedstawiciele firm z powiatów objętych projektem, jak m.in.: California Trailer sp. z o.o., Szeptycki sp. z o.o., Uroczysko Zaborek, Budomex sp. z o.o. W spotkaniu wzięli również udział przedstawiciele Filii Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubelskiego w Białej Podlaskiej. Ze strony władz uczelni w spotkaniu uczestniczył Kanclerz PSW mgr Adam Chodziński oraz Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych PSW prof. dr hab. Jerzy Nitychoruk. Przedsiębiorcy podczas spotkania mieli okazję do zapoznania się z infrastrukturą PSW, w tym z laboratoriami Centrum Badań nad Innowacjami PSW. Realizacja projektu Biznestrans ma przyczynić się do usprawnienia współpracy w zakresie rozwoju przedsiębiorczości transgranicznej. Konsultacje z przedsiębiorcami w ramach projektu Biznestrans są okazją do wymiany doświadczeń w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i możliwości rozwoju przedsiębiorczości na obszarach transgranicznych, a także szansą do poznania oczekiwań przedsiębiorców odnośnie realizowanego projektu.

Studenci rolnictwa rozwijają swoje zainteresowania w COBORU

W dniu 22 maja 2014 roku studenci kierunku Rolnictwo Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej wraz z opiekunami dr inż. Alicją Baranowską i dr hab. Markiem Gugałą, uczestniczyli w zajęciach terenowych w Centralnym Ośrodku Badań Odmian Roślin Uprawnych w Cieciborze Dużym. Celem zajęć terenowych, było zapoznanie z działalnością Ośrodka, pracami badawczymi i wynikami prowadzonych przez COBORU doświadczeń.

Wyniki prowadzonych przez Ośrodek badań i doświadczeń służą do rejestrowania nowych odmian roślin uprawnych. Prace badawcze dotyczą wybranych odmian roślin uprawnych i zmierzają w kierunku poprawy ich właściwości użytkowych. Dobrze dobrane odmiany roślin to większy plon, racjonalizacja nawożenia, zabiegów ochronnych oraz wpływ na ograniczenie kosztów produkcji.

Pracownicy, którzy oprowadzali nas po Ośrodku i kolekcjach roślin uprawnych, w bardzo interesujący sposób przedstawili nam zakres prowadzonych badań i efekty prac badawczych.

Odmiany podlegające badaniom w COBORU to m.in.: pszenica zwyczajna ozima, pszenica zwyczajna jara, jęczmień ozimy, jęczmień jary, pszenżyto ozime, pszenżyto jare, żyto ozime, rzepak ozimy, groch siewny, ziemniak.

Prowadzone doświadczenia nad roślinami uprawnymi uwzględniają klimat, warunki środowiskowe i glebowe naszego wo-

jewództwa i stanowią podstawę do opracowania listy odmian zalecanych (LOZ) do produkcji i uprawy w województwie lubelskim. Warunkiem wpisania odmiany na listę odmian zalecanych, jest odpowiednia liczba doświadczeń (co najmniej trzech) przez okres dwóch sezonów wegetacyjnych.

Każda roślina uprawna, podlegająca doświadczeniom COBORU w Cieciborze Dużym, posiada oddzielną, bardzo szczegółową dokumentację badań, która uwzględnia odporność na choroby, warunki atmosferyczne,

wyleganie, wydajność z kłosa, terminy kłoszenia, zawartość białka oraz ilość glutenu.

Uważamy, że zajęcia były prowadzone w sposób bardzo profesjonalny przez pracowników COBORU i przebiegały w bardzo miłej, naukowej atmosferze. Wiedza zdobyta podczas zajęć terenowych wzbogaciła nasze wiadomości o aspekt praktyczny i utrwaliła naszą wiedzę zdobytą na Uczelni.

*Karolina Strachocka
Magdalena Kurowska,
Rolnictwo III rok*

SENAT AKADEMICKI

Z prac Senatu IV Kadencji PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Skład Senatu PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej na kadencję 01.09.2012 – 31.08.2016 r.

1) Przewodniczący – prof. zw. dr hab. Józef Bergier

2) Prorektor – dr inż. Agnieszka Smarzewska

3) Kanclerz – mgr Adam Chodziński

4) profesorowie i doktorzy habilitowani zatrudnieni w PSW jako podstawowym miejscu pracy

- prof. dr hab. Krzysztof Jeziorski
- prof. dr hab. Anatolii Tsos
- prof. dr hab. Yauheni Tsishchanka
- prof. dr hab. Krystyna Chmiel
- prof. dr hab. Janusz Schabowski
- prof. dr hab. Idalia Cybulska
- prof. dr Wojciech Florkowski
- prof. dr hab. Nataliia Pavlikha
- prof. dr hab. Włodzimierz Wójcicki
- prof. dr hab. Izabella Sikorska – Wolak
- prof. dr hab. inż. Michaił Hrytsuk
- prof. zw. dr hab. Jerzy Nitychoruk
- prof. dr hab. Andrzej Borzęcki
- prof. dr hab. Andrzej Richling
- prof. dr hab. Mirosława Wesołowska-Janeczarek

5) kierownicy katedr;

- prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz – kierownik Katedry Zarządzania,
- prof. dr hab. inż. Jan Marian Olchownik – kierownik Katedry Nauk Technicznych,
- prof. dr hab. inż. Stanisław Kondracki – kierownik Katedry Nauk o Środowisku,

- prof. zw. dr hab. Jadwiga Daniluk – kierownik Katedry Nauk o Zdrowiu,
- prof. nadzw. dr hab. Grażyna Olchownik – kierownik Katedry Kultury Fizycznej i Fizjoterapii,

- prof. zw. dr hab. Roman Lewicki – kierownik Katedry Nauk Humanistycznych i Społecznych.

6) dwóch przedstawicieli uczelni polskiej wskazanych przez rektora, z którymi uczelnia współdziała na podstawie zawartej umowy, a która nie jest reprezentowana w senacie z racji pełnionej funkcji;

- dr Cezary Kalita (Akademia Podlaska),
- dr Marzena Lemanowicz (SGGW).

7) wskazani przez rektora przedstawiciele nauczycieli akademickich zatrudnionych w instytucjach, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego, wyliczonych w taki sposób, aby został spełniony warunek 50 % udziału w składzie senatu nauczycieli akademickich posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień doktora habilitowanego.

8) sześciu przedstawicieli nauczycieli akademickich nieposiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego i tytułu profesora wyliczonych w taki sposób, by każdy instytucja miała w senacie swego przedstawiciela z tej grupy

- dr Joanna Marchel,
- dr Izabela Dąbrowska,
- dr Dorota Tomczyszyn,
- dr Anna Jakubowicz,

- dr inż. Alicja Baranowska

- dr Robert Tomaszewski

9) dwóch wybranych przedstawicieli pracowników uczelni niebędących nauczycielami akademickimi;

- mgr Agnieszka Dymicka – Koordynator Sekcji Praktyk,

- mgr Grzegorz Nowakowski

10) dziewięciu studentów.

Tokarski Daniel – przewodniczący Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego, przedstawiciel studentów Zakładu Budownictwa

- Piekarski Marcin – przedstawiciel studentów Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego

- Borodijuk Tomasz – przedstawiciel studentów Zakładu Ekonomii

- Hawryluk Marcin – przedstawiciel studentów Zakładu Neofilologii

- Michalczuk Katarzyna – przedstawiciel studentów Zakładu Pedagogiki

- Wielogórski Mariusz – przedstawiciel studentów Zakładu Rolnictwa

- Katarzyna Jakoniuk – przedstawiciel studentów Zakładu Turystyka i Rekreacja;

- Marlena Jakoniuk – przedstawiciel studentów Zakładu Socjologii

- Kalicki Marcin – przedstawiciel studentów Zakładu Zdrowia Publicznego

Z głosem doradczym w posiedzeniu Senatu uczestniczą:

- Kwestor – mgr Henryka Mazurek,

- Dyrektor Biblioteki Głównej – mgr Marzena Dziołak

17 kwietnia 2014 odbyło się XVII posiedzenie Senatu IV kadencji

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.

- Informacja o podpisaniu porozumienia o współpracy na mocy którego absolwenci kierunku Mechanika i Budowa Maszyn będą mogli studiować na studiach magisterskich Lotnictwo i Kosmonautyka w Wyższej Szkole Sił Powietrznych w Dęblinie
- Dnia 1 kwietnia 2014 JM Rektor złożył wizytę w Wojskowym Instytucie Higieny i Epidemiologii w Warszawie, a 14 kwietnia 2014 w filii Ośrodka Diagnostyki i Zwalczania Zagrożeń Biologicznych w Puławach. Celem spotkania było powołanie wspólnego centrum naukowego czego wynikiem będzie prowadzenie wspólnych badań.
- W dniach 10–11.04.2014 r. JM Rektor uczestniczył w Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich w Zielonce. Podczas obrad poruszony był temat nowelizacji ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym”, która najprawdopodobniej wejdzie w życie w 3 kwartale roku.
- W dniach 11–12.04.2014 r. JM Rektor uczestniczył w Zgromadzeniu Plenarnym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Uczestnikiem konferencji między innymi był Premier RP. Podczas spotkania poruszona została wizja systemu zapewniania jakości kształcenia w polskich uczelniach (ewaluacja i akredytacja) oraz temat współpracy między środowiskami biznesowymi. Poruszone zostały także kwestie programów operacyjnych na lata 2014–2020 (PO WER, PO IR, regionalne programy operacyjne).

Tematyka obrad

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Przyjęcie zmian w statucie Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.
5. Informacja o złym stanie technicznym pływalni
6. Wyrażenie opinii w sprawie zatrudnienia profesora nadzwyczajnego w Zakładzie Zdrowia Publicznego Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych wyłonionego w wyniku konkursu.
7. Wyrażenie opinii w sprawie zatrudnienia wykładowcy w Zakładzie Budownictwa Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych wyłonionego w wyniku konkursu
8. Uchwalenie efektów kształcenia na kierunku Socjologia i Pedagogika.
9. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
10. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
11. Zamknięcie obrad.

30 maja 2014 odbyło się XVIII posiedzenie Senatu IV kadencji

Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni:

- II Miejsce w kraju – Ranking Szkół Wyższych Perspektywy 2014
- Dzień Patrona, który miał miejsce dnia 16.05.2014 r.
- III Wielka Majówka PSW 17.05.2014 r.
- Podpisanie umowy z Wojskowym Instytutem Higieny i Epidemiologii powołującej Centrum Naukowe
- Wizyta władz Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych. Podpisanie porozumienia o możliwości kształcenia naszych studentów na kierunku lotnictwo i kosmonautyka.
- Nadanie uprawnień do prowadzenia studiów II stopnia na kierunku Bezpieczeństwo Narodowe,
- Ogólnopolskie Wybory Miss PWSZ,
- Zjazd Polskiego Towarzystwa Geologicznego w PSW w dniach 29–31 maja 2014 r.

Tematyka obrad

1. Otwarcie obrad i stwierdzenie prawidłowości zwołania i zdolności Senatu do podejmowania ważnych uchwał.
2. Zatwierdzenie porządku obrad.
3. Informacje JM Rektora PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej prof. dr hab. Józefa Bergiera o bieżącym funkcjonowaniu Uczelni.
4. Przyjęcie zmian w statucie Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
5. Aktualizacja strategii rozwoju Uczelni
6. Wyrażenie opinii w sprawie zatrudnienia pracowników dydaktycznych
7. Sprawozdanie z działalności naukowej
8. Zatwierdzenie sprawozdania finansowego uczelni za 2013 r.
9. Zatwierdzenie Planu Rzeczowo-Finansowego uczelni
10. Uchwalenie warunków i trybu rekrutacji na studia w PSW na rok 2015/2016
11. Przyjęcie protokołu obrad poprzedniego posiedzenia Senatu.
12. Sprawy organizacyjne i wolne wnioski.
13. Zamknięcie obrad.

„KOŁA NAUKOWE – SZKOŁĄ TWÓRCZEGO DZIAŁANIA”

W dniu 10 kwietnia 2014 roku w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła się trzecia Ogólnopolska Konferencja Studenckich Kół Naukowych nt. „Koła Naukowe – szkołą twórczego działania”. Organizatorem tej konferencji było Koło Naukowe Studentów Turystyki i Rekreacji pod opieką dr Joanny Baj-Korpak. Radą oraz pomocą organizacyjną służyli również pracownicy Zakładu Turystyki i Rekreacji. Szczególne podziękowania składamy na ręce dr Eweliny Niżnikowskiej, dr Ewy Stępień, mgr Małgorzaty Parafiniuk oraz mgr Renaty Rzczkowskiej.

Głównym celem obrad było stworzenie interdyscyplinarnego forum do prezentacji osiągnięć naukowych studentów należących do uczelnianych kół naukowych. Zgłoszenia nadeszło osiemnaście studenckich kół naukowych, w tym dziewięć kół funkcjonujących w Państwowej Szkole Wyższej w Białej Podlaskiej:

- Koło Naukowe Studentów Turystyki i Rekreacji
- Koło Naukowe „Zdrowie”
- Koło Naukowe „Erka”
- Studenckie Koło Naukowe „Progress”
- Koło Naukowe Studentów Socjologii PSW
- Studenckie Koło Naukowe Rusycystów
- Koło Naukowe Zakładu Budownictwa
- Studenckie Koło Naukowe Zakładu Rolnictwa
- Koło Naukowe „Klub Pedagoga”
- Studenckie Koło Naukowe Hodowców Owiec i Kóz „Chimera” (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie)
- Studenckie Koło Naukowe Hodowców Zwierząt (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach)
- Międzywydziałowe Koło Naukowe Poszukiwań Interdyscyplinarnych „Argonauci”

- (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie)
- Koło Naukowe Studentów Matematyki (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach)
- Studenckie Koło Naukowe „Akademia Gimnastyczna” (Wydział Wychowania Fizycznego i Sportu w Białej Podlaskiej)
- „RUCH KOREKCYJNY” (Wydział Wychowa-

- nia Fizycznego i Sportu w Białej Podlaskiej)
- Studenckie Koło Naukowe Terapii Genowej (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy)
- Studenckie Koło Naukowe KONCEPT (Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach)
- Student’s Medical Since (Lutsk Medical College)

oraz doktoranci z Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Oficjalnego otwarcia konferencji dokonał JM Rektor Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej prof. zw. dr hab. Józef Bergier. Ciepłym słowem uczestników konferencji wsparła też Pani Prorektor – dr inż. Agnieszka Smarzewska. Na obrady przybyli również opiekunowie naukowcy, nauczyciele akademicy i liczni studenci naszej uczelni.

Konferencję prowadziły studentki kierunku Turystyka i Rekreacja Maryna Kunts (III rok, studia pierwszego stopnia) oraz Wioletta Pawłowska (I rok, studia drugiego stopnia).

W pierwszej sesji zaprezentowano dwanaście z czternastu zaplanowanych referatów. Tematyka wystąpień tej części obrad dotyczyła nauk o zdrowiu i kulturze fizycznej. W drugiej części konferencji wygłoszono czternaście referatów z obszaru nauk ekonomicznych, technicznych i społecznych. W programie sesji trzeciej ujęto sześć wystąpień, których problematyka dotyczyła zagadnień rolniczych.

Po zakończeniu obrad Komisja Konkursowa w składzie dr Ewa Stępień, dr Olga Filipiak, dr Monika Łęska, mgr Joanna Kozak-Solarz oraz doc. dr Jarosław Żbikowski po burzliwej naradzie wyłoniła troje zwycięzców w konkursie na najlepsze wystąpienie:

– **Macieja Gawrońskiego** „CD83 – niezidentyfikowany marker ucieczki nowotworu spod nadzoru immunologicznego” (Studenckie Koło Naukowe Terapii Genowej, Uniwersytet Miko-

łaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, *opiekun naukowy – dr hab. Piotr Kopiński*);

– **Karolinę Jarząbek** „Przyżyciowa ocena wybranych cech użyteczności mięsnej jagniąt owczy kamienieckiej w zależności od typu urodzenia” (Studenckie Koło Naukowe Hodowców Owiec i Kóz „Chimera”, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, *opiekun naukowy – dr inż. Katarzyna Żąbek*);

– **Ewelinę Parafińską** „Demonologia słowiańska na wybranych przykładach postaci demonów żeńskich” (Studenckie Koło Nauko-

we Rusycystów, Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, *opiekun naukowy – mgr Joanna Kozak-Solarz*).

Ponadto Komisja Konkursowa wyróżniła dwie prezentacje. Były to referaty wygłoszone przez **Michała Drozda** nt. „Budownictwo pasywne przyszłością budownictwa jednorodzinne” (Koło Naukowe Zakładu Budownictwa, Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, *opiekun naukowy – mgr Agnieszka Karwacka*) oraz **Sebastiana Nieścioruka** pt. „Wiedza studentów III roku Pedagogiki i I roku Fizjoterapii Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II na temat autyzmu” (Koło Naukowe „Zdrowie”, Państwowa Szkoła Wyższa w Białej Podlaskiej, *opiekun naukowy – dr Helena Konovaluk-Nikitin*).

Zwycięzcy konkursu otrzymali dyplomy oraz upominki, natomiast wyróżnieni prelegenci – dyplomy. Każdy autor wygłoszonego referatu odebrał certyfikat potwierdzający uczestnictwo w konferencji.

Oficjalnego podsumowania i zakończenia obrad dokonała dr Ewelina Niżnikowska – Kierownik Zakładu Turystyki i Rekreacji.

Wszystkim prelegentom, opiekunom studenckich kół naukowych oraz licznie przybyłym słuchaczom w imieniu organizatorów konferencji DZIĘKUJEMY.

Do zobaczenia na kolejnych obradach!

*Opiekun Koła Naukowego
Studentów Turystyki i Rekreacji
dr Joanna Baj-Korpak
Zdjęcia: Damian Małachwiejczyk*

„Aktywność fizyczna w zdrowym stylu życia”

W dniach 27–28 maja 2014 roku, w „Uroczysku Zaborek” w Janowie Podlaskim, odbyła się III Międzynarodowa Konferencja Naukowa pod tytułem „Aktywność fizyczna w zdrowym stylu życia”, zorganizowana przez Instytut Medycyny Wsi w Lublinie i Państwową Szkołę Wyższą w Białej Podlaskiej.

Celem konferencji była wymiana poglądów i doświadczeń na temat aktywności fizycznej w zdrowym stylu życia społeczeństw w różnych państwach z uwzględnieniem różnych grup społecznych i zawodowych. Konferencję, w imieniu gospodarzy, zainaugurował Rektor Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej – prof. dr hab. Józef Bergier, który w swoim wystąpieniu przedstawił zapro-

szonych gości i prelegentów oraz oficjalnie otworzył obrady plenarne.

Udział w obradach wzięli przedstawiciele Uniwersytetów: z Prešova, Łucka, Białegostoku, Lublina, Kielc, Szczecina, Torunia, Zielonej Góry i Akademii Wychowania Fizycznego: z Gdańska, Krakowa, Katowic, Poznania, Warszawy, Wrocławia oraz Wyższych Szkół Zawodowych: z Torunia, Krosna, Nowego Sącza i Białej Podlaskiej.

W sesji plenarnej jako pierwszy wystąpił prof. dr hab. Wiesław Osiński z Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, który przedstawił ciekawe wystąpienie pt. „Badania aktywności fizycznej Polaków – analiza krytyczna”. Zwrócił on uwagę, że temat kon-

ferencji jest szczególnie aktualny w obecnych czasach. Kolejne wystąpienie dotyczyło „Zróżnicowania aktywności fizycznej wśród studentek i studentów z Ukrainy”, którego autorem był prof. dr hab. Józef Bergier.

W czasie dwudniowych obrad wygłoszono ponad 40 referatów, a prelegentami byli przedstawiciele 22 ośrodków naukowych z Polski i zagranicy. W pierwszym dniu konferencji obrady toczyły się w dwóch sesjach tematycznych dotyczących następujących zagadnień: „Aktywność fizyczna różnych grup społecznych i zawodowych” oraz „Styl życia w zdrowiu i chorobie”. W tym dniu konferencji wiele miejsca poświęcono wynikom badań aktywności fizycznej u dzieci

przedszkolnych, młodzieży gimnazjalnej i licealnej o problemie nadwagi i otyłości oraz środowiskowych uwarunkowaniach aktywności fizycznej u młodzieży rozpoczynającej studia. Szczególną uwagę zwrócono na aktywność fizyczną młodych kobiet w odniesieniu do wybranych wskaźników somatycznych oraz jakości życia kobiet po mastektomii. Wystąpienia były na tyle interesujące, iż wywołały ożywioną dyskusję, którą poprowadzili i podsumowali przewodniczący poszczególnych sesji.

W drugim dniu konferencji obrady toczyły się w dwóch sesjach: „Aktywność fizyczna w promocji, profilaktyce i terapii” oraz „Varia”. Omawiano zdrowotne walory aktywności fizycznej kobiet, mężczyzn w wieku 50+ prowadzących bierny tryb życia. Zwrócono uwagę na rozwój motoryczny i aktywność fizyczną dzieci i młodzieży z Podkarpacia na tle wybranych populacji świata oraz przedstawiono wyniki badań dotyczących aktywności fizycznej w różnych grupach populacji Ukrainy, Polski i innych krajów Unii Europejskiej. Tego dnia w przerwie między obradami odbyła się również sesja plakatowa, podczas której zaprezentowano 10 posterów dotyczących poruszanego tematu konferencji. Konferencja z uwagi na ciekawą formułę i kameralny charakter stanowiła znakomite forum dyskusji i wymiany poglądów. Organizatorzy wyszli z założenia, że specjalistyczne spotkanie okaże się bardziej efektywne niż rozległe tematycznie konferencje i przyczyni się do zacieśnienia współpracy naukowej różnych ośrodków. Przyjazna atmosfera stworzona przez gospodarzy – Instytut Medycyny Wsi w Lublinie oraz Państwową Szkołę Wyższą w Białej Podlaskiej, stanowiła niewątpliwym walor obrad. Konferencję należy zaliczyć do bardzo udanych, o czym świadczy liczba ponad sześćdziesięciu prelegentów i wielu słuchaczy konferencji.

Jego Magnificencja Rektor Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej, prof. dr hab. Józef Bergier podczas swego zamykającego obrady wystąpienia podziękował referentom za przyjęcie zaproszenia i udział w konferencji, jednocześnie zapraszając na kolejną IV edycję konferencji w maju 2015 roku.

*dr Ewelina Niżnikowska
Zakład Turystyki i Rekreacji*

DAŃSTWOWA SZKOŁA

WISZA

im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej

**PSW w Białej Podlaskiej
organizatorem
I Ogólnopolskich Wyborów
Miss Studentek PWSZ 2014**

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej była organizatorem I Ogólnopolskich Wyborów Miss Studentek PWSZ 2014. W dniach 21–23.05.2014 r. gościliśmy najpiękniejsze przedstawicielki Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych z całej Polski m.in. z: Ciechanowa, Oświęcimia, czy Włocławka.

„Przygotowania do tego wydarzenia trwały niemal od początku roku akademickiego. Powołany został zespół organizacyjny, który czuwał nad poszczególnymi etapami przygotowań i najtrudniejszą kwestią, jaką było zgrupowanie kandydatek i przygotowanie ich do Gali Finałowej” – mówi Prorektor dr inż. Agnieszka Smarzewska.

Zespół organizacyjny opracował regulamin wyborów, pozyskał partnerów oraz sponsorów akcji, zadbał o każdy szczegół pod względem organizacyjnym i technicznym, zbudował atrakcyjny program pobytu kandydatek w Białej Podlaskiej.

„W uczelniach przeprowadzony został etap ogólnouczelnianych wyborów Miss, a następnie zgłoszono kandydatki do etapu ogólnopolskiego, który miał miejsce w PSW w Białej Pod-

laskiej” – mówi Przewodniczący Samorządu Studenckiego Daniel Tokarski.

W pierwszym dniu zgrupowania 21 maja 2014 r., po zakwaterowaniu kandydatek w hotelu Skala, odbyło się spotkanie z JM Rektorem – prof. Józefem Bergierem, który gratulował Paniom podjętej decyzji o przystąpieniu do konkursu, jako jednej z piękniejszych przygód życiowych. Następnie Panie udały się do Firmy Bialcon – lidera rynku odzieżowego, gdzie uczestniczyły w warsztatach stylizacji. W dalszej części, w sklepie firmowym, dokonały wyboru odzieży na Galę Finałową w stylach: biznesowym, z kolekcji Rabarbar, casual i wieczorowym.

Po emocjonujących zajęciach w Firmie Bialcon, kandydatki wzięły udział w profesjonalnej sesji zdjęciowej zrealizowanej przez fotografa Adama Charuka – współpracującego m.in. ze stacją TVN. Panie pozowały w nastrojowej scenerii Parku Radziwiłłowskiego na tle odrestaurowanych zabudowań i ogrodu. Tego dnia odbywały się w Amfiteatrze Juwenalia. Była to więc okazja do przedstawienia kandydatek do korony Miss Studentek PWSZ 2014 białskiej publiczności, która licznie

zgrupowała się w oczekiwaniu na koncert zespołu ENEJ.

Drugi dzień zgrupowania upływał pod hasłem promocji aktywności fizycznej. Rozpoczęły się intensywne ćwiczenia choreograficzne, realizowane pod okiem instruktora tańca Pauliny Banaszek oraz trenerów z Fabryki Ciała Sport Club. Panie, które po raz pierwszy spotkały się właśnie w PSW w Białej Podlaskiej, musiały nauczyć się w tak krótkim czasie współpracy w grupie oraz przygotować układy choreograficzne, które zaprezentowały podczas Gali Finałowej wyborów przed publicznością, jury, partnerami i sponsorami.

Ostatni, najbardziej emocjonujący dzień pobytu kandydatek 23 maja 2014 r. rozpoczął się od intensywnych przygotowań do finału. Już od wczesnych godzin rannych uczestniczki zostały oddane w ręce specjalistów – fryzjerów z Tymoszyńska Atelier oraz wizażystów z East Company Ewa Serhej.

O godz. 17:15 przedstawiciele władz uczelni – Prorektor dr inż. Agnieszka Smarzewska oraz Kanclerz mgr Adam Chodziński dokonali uroczystego otwarcia Gali Finałowej I Ogólnopolskich Wyborów Miss Studentek PWSZ 2014. Dostrzegając wagę historycznego momentu podjętej inicjatywy poinformowali o kontynuacji przedsięwzięcia, którego gospodarzem w 2015 roku będzie PWSZ im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie.

Zasadniczą część Gali, ze swadą i poczuciem humoru, poprowadzili konferansjerzy: Radosław Płandowski i Michał Trantau, którzy przedstawili szanowne jury, partnerów oraz sponsorów, bez których organizacja Wyborów Miss nie byłaby możliwa. Wśród nich znaleźli się: Bialcon, Tymoszyńska Atelier, East Company Ewa Serhej, Fabryka Ciała Sport Club, Tygodnik Słowo Podlasia, Jubiler Sebastian Niewęglowski, Aecedesign Sp. z o.o., Petrodom Venna Sp. z o.o. Sp. K, BNP Paribas Bank Polska S.A. Oddział w Białej Podlaskiej, Adam Charuk fotografia, Hotel Skala oraz Klubokawiarnia Gramofon.

Pomiędzy głównymi elementami Gali tj. prezentacją kandydatek do tytułu miss w 4 odsłonach, ciekawym elementem były występy artystyczne studentów Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, którzy zaprezentowali publiczności swoje niezwykle talenty.

W występach wokalnych prezentowali się: Ewelina Kosińska studentka Rolnictwa, Grze-

gorz Joński – student Budownictwa, Klaudia Lubańska absolwenta kierunku Budownictwo z Pawłem Bartkowskim. W występach tanecznych prezentowali się: Anna Sławińska – studentka kierunku Pedagogika i Grzegorz Joński, oraz Olena Bielan – studentka Turystyki i Rekreacji z Dniepropietrowska na Ukrainie oraz Damian Małachwiejczyk student TiR. Przepięknym, akordeonowym wykonaniem walca i libertanga zachwycała Alisa Dodonova – studentka Informatyki. Część rozrywkową dopełnił pokaz barmański w wykonaniu barmanów z Klubu Gramofon. Jury w składzie: dr inż. Agnieszka Smarzewska – Prorektor PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej – Przewodnicząca, Anna Stebnowska Foto Models Poland 2013, Miss Polski Lubelszczyzny Miss Foto 2014, Robert Kolec specjalista ds. marketingu w Firmie Bialcon, Monika Łęska Fabryka Ciała Sport Club, Katarzyna Filipiuk Menadżer Tymoszyńska Atelier, Wojciech Chilewicz manager hotelarstwa i gastronomii w Petrodom Venna Sp. z o.o. Sp. K, Agnieszka Świętochowska – Kierownik Działu Mechaniki AECDESIGN Sp. z o.o. Sp. K. – autoryzowany partner autodesk – autoryzowane centrum szkoleniowe, Marek Goździółko Dyrektor BNP Paribas Bank Polska S.A. Oddział w Białej Podlaskiej, Magdalena Gąsior-Marek – Poseł na Sejm RP, Roman Laszuk – zastępca redaktora naczelnego Słowo Podlasia, organizator wielu konkursów Miss Polonia regionu białkopodlaskiego, Paweł Korniluk – projektant biżuterii w firmie Jubiler Niewęglowski, Adam Chodziński – Kanclerz PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, Hubert Ozimek – właściciel Klubokawiarni Gramofon, Daniel Tokarski Przewodniczący URSS PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, udało się na obrady, czego efektem był kulminacyjny punkt Gali – ogłoszenie wyników wyborów na najpiękniejszą studentkę PWSZ w Polsce.

Zanim jednak nastąpił najważniejszy moment Gali, publiczność obejrzała filmowy skrót z przygotowań do wyborów, przygotowany przez Agencję Filmową Reporter Zbigniewa Maciejuka, współpracującą m.in. ze stacjami TVN i TVP, która także przygotowała pełną wersję filmową ze zgrupowania kandydatek oraz Gali Finałowej w Białej Podlaskiej.

Konkurs piękności był okazją do wyboru miss najpiękniejszych włosów oraz miss fit-

ness. W obu kategoriach tytuły sponsorskie otrzymała Patrycja Nowak – studentka PWSZ im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie. Punkt kulminacyjny stanowiło wręczenie nagród i koronacja najpiękniejszych studentek Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Polsce. II vice miss została Brygida Kaźmierczak studentka PWSZ im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie, I vice miss została Adriana Łysoń studentka PWSZ w Tarnowie. Tytuł Miss Publiczności otrzymała Kinga Mioduchowska – studentka PSW w Białej Podlaskiej, która zaraz po ogłoszeniu wyników powiedziała: *„Jestem szczęśliwa bo jest to nagroda, którą przyznaje ogromne jury jakim jest publiczność (...) Tytuł miss publiczności niczego raczej nie zmieni w moim życiu, nadal zostanę normalną studentką chodzącą po uczelni w trampkach i dresie. Do konkursu podchodziłam sceptycznie, bywały chwile zwątpienia, jednak teraz już wiem, że dla takich chwil właśnie warto brać udział w konkursach.”*

Najpiękniejszą studentką I Ogólnopolskich Wyborów Miss Studentek PWSZ 2014 została Patrycja Nowak – studentka PWSZ im. Jana Amosa Komeńskiego w Lesznie. W przeprowadzonym wywiadzie wyjawiała, że czuje się wyjątkowo i w pełni doceniona: *„Czuję się niesamowicie, choć wszystkie kandydatki zasługiwały w pełni na nagrodę (...) Nie wiem czym ujęłam jury ale myślę, że może uśmiechem, uśmiech czyni cuda! Trzeba się uśmiechać i cieszyć się każdą chwilą życia”*. Najpiękniejszą studentką Państwowych Wyższych Szkół Zawodowych w Polsce wolny czas spędza z rodziną, ogląda seriale kryminalne, uwielbia

czytać biografie i uprawia strzelectwo sportowe, zaś konkurs miss traktuje jako ciekawe ubarwienie życia codziennego.

Na zakończenie uroczystej Gali Prorektor dr inż. Agnieszka Smarzewska i Kanclerz mgr Adam Chodziński pogratulowali finalistkom, a także wszystkim uczestniczkom Wyborów oraz wręczyli upominki od Uczelni.

Miłym akcentem stały się także oficjalne podziękowania, skierowane do zespołu zaangażowanego w organizację i obsługę konkursu. *„Dzisiejsza impreza wymagała wielu żmudnych przygotowań, chciałabym w tym miejscu podziękować tym wszystkim, którzy podzielili się swoimi pomysłami, poświęcili swój czas, podjęli się bardzo trudnych wyzwań, by ta impreza mogła stać się realna, bez ich pracy i zaangażowania ta impreza nie byłaby możliwa (...)* dzięki takim ludziom marzenia się spełniają i w ten sposób nabieramy także pewności, że sprostamy kolejnym wyzwaniom” – powiedziała Pani Prorektor, zaś publiczność nagrodziła gromkimi brawami organizatorów i uczestników.

Zwieńczeniem uroczystości był bankiet oraz Afterparty w Klubokawiarni Gramofon.

Za organizację imprezy, jej przebieg, opiekę nad uczestnikami, grupą partnerów i sponsorów odpowiedzialny był zespół pracowników i studentów w składzie: Agnieszka Smarzewska, Ewelina Melaniuk, Dorota Karwacka, Anna Jakubowicz i Daniel Tokarski.

*dr Dorota Karwacka,
dr inż. Agnieszka Smarzewska,
mgr inż. Ewelina Melaniuk*

Piękny Wschód...

Jesteśmy studentami II roku Filologii Rosyjskiej PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej. Aktualnie przebywamy na stypendium naukowym w Państwowym Instytucie Języka Rosyjskiego im. A. S. Puszkina w Moskwie. Warunkami wyjazdu były: ukończony pierwszy rok studiów pierwszego stopnia, wysoka średnia ocen, a także różnego rodzaju aktywność, jak działalność w studenckim kole naukowym, udział w konferencjach naukowych, udział w promocji uczelni czy wolontariat.

Po złożeniu wniosków i zaakceptowaniu ich przez PSW, czekaliśmy na odpowiedź z Biura Uznanalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej w Warszawie. Pozytywna decyzja przyszła pod koniec stycznia tego roku. Nie jesteśmy pierwszymi studentami, którzy skorzystali z możliwości wyjazdu na stypendium do Moskwy, ale po raz pierwszy aż trzy osoby z Filologii Rosyjskiej naszej uczelni przeszły pomyślnie etap rekrutacji. Zaproszenia z Moskwy dotarły dopiero

5 marca, sześć dni później złożyliśmy wnioski o wydanie wizy rosyjskiej w Wydziale Konsularnym Ambasady Federacji Rosyjskiej w Warszawie. Wizy odebraliśmy 14 marca, ale już dzień wcześniej zakupiliśmy bilety na pociąg z wagonami sypialnianymi.

18 marca wyruszyliśmy w podróż z Białej Podlaskiej do Moskwy. Było nam o tyle łatwiej, że wspólnie z nami do Moskwy udali się absolwenci PSW, a obecnie studenci IV roku Filologii Rosyjskiej na UMCS w Lublinie. Pociąg, którym mieliśmy jechać, przybył na stację z kilkuminutowym opóźnieniem. Mimo drobnych komplikacji mieliśmy dobre nastroje. Podróż przebiegała bezproblemowo. Po około 15 godzinach dotarliśmy do Moskwy. Naszym końcowym przystankiem był Dworzec Białoruski. Moskwa powitała nas niezbyt przyjaźnie, bowiem w stolicy Rosji padał śnieg, a termometr wskazywał 10 stopni poniżej zera. Pogoda więc różniła się zupełnie od tej, która nas „pożegnała” w Polsce (dodatnie temperatury, słońce). Do Instytutu Puszkina jechaliśmy metrem. Mimo dużej ilości osób, jaka podróżowała wówczas tym środkiem transportu, nie mieliśmy kłopotów z przejazdem. Po przybyciu na miejsce zostaliśmy zameldowani i zakwaterowani.

Drugiego dnia po przyjeździe nasze marzenia spełniły się: zobaczyliśmy Kreml oraz Plac Czerwony z bajkową Cerkwią Wasyla Błogosławionego... Niesamowite przeżycie! Tego samego dnia odwiedziliśmy również Główny Dom Towarowy (GUM).

Następne dni upływały pod znakiem zajęć, które są prowadzone w przystępny sposób przez kompetentnych wykładowców. Ale nie tylko samą nauką żyje student – bez zwiedzania ani rusz! Dlatego też od samego początku staraliśmy się odwiedzać najbardziej znane miejsca. Podziwialiśmy uroki obiektów sakralnych, m.in. Monasteru Nowodziewiczego, Soboru Chrystusa Zbawiciela, Cerkwi Wasyla Błogosławionego czy cerkwi znajdujących się na terytorium moskiewskiego Kremla. Wielokrotnie bywaliśmy na Placu Czerwonym, Placu Maneżowym, Placu Puszkina i na Starym Arbacie, który jest uważany za najstarszą ulicę w Moskwie. Zachwycaliśmy się także dziełami sztuki zgromadzonymi w Galerii Tretiakowskiej, a także eksponatami znajdującymi się w innych muzeach, m.in. w Muzeum Historycznym i Muzeum Darwinowskim. Piękne są również stacje linii Kolcewoj (tj. okrężnej) moskiewskiego metra. Mieliśmy także możliwość obejrzenia sztuki na podstawie powieści F. Dostojewskiego „Bracia Karamazow” w Instytucie Sztuki Współczesnej.

Czas bardzo szybko leci. Jesteśmy w Moskwie już kilka tygodni, a wydaje się, jakby to było zaledwie kilka dni. Przed nami na pewno jeszcze dużo zwiedzania, bowiem w Moskwie przebywać będziemy do końca czerwca. Dzięki stypendium, które w tym roku wynosi 192 euro miesięcznie, mamy możliwość podróżowania i odwiedzania najciekawszych miejsc. W czerwcu, po sesji egzaminacyjnej, planujemy podróż do Petersburga. Będzie to okres tzw. „białych nocy”, dlatego też zwiedzanie będzie wówczas możliwe praktycznie całą dobę.

Nasza przygoda w Moskwie jeszcze nie dobiega końca. Chcemy wykorzystać ten okres jak najlepiej, by pozostał w pamięci na długie lata.

Sylvia Bojarczuk,

Kamila Buczyło,

Mateusz Frączek

Filologia Rosyjska II Rok

Zmiany w Szkolnictwie Wyższym

Prezydent Bronisław Komorowski 13 sierpnia podpisał nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Wraz z całym pakietem nowych rozporządzeń wejdzie ona w życie z początkiem nowego roku akademickiego 2014/2015.

Jak powiedziała Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego - niż demograficzny, zmieniający się rynek pracy, nowe technologie wymagają od uczelni nowego myślenia o studiowaniu, łączenia zajęć z różnych dyscyplin, kształcenia miękkich kompetencji i uczenia z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, e-learningu. Przepisy dotyczące szkolnictwa wyższego, które wejdą w życie od nowego roku akademickiego, ułatwią uczelniom wprowadzanie potrzebnych nowych rozwiązań. Umożliwiają też szkołom wyższym zacieśnienie współpracy z przemysłem. Naukowcom wskazują szybszą i łatwiejszą drogę komercjalizacji efektów ich badań, szczególnie ważne jest „uwłaszczenie naukowców”. Nowe prawo działa też na korzyść studentów, bo zwiększa ich szanse na rynku pracy. Najważniejsze zmiany w przepisach wprowadzone nowelizacją to:

- **możliwość prowadzenia studiów międzyuczelnianych, studiów dualnych prowadzonych z pracodawcami, a także trzymiesięczne praktyki zawodowe na studiach o profilu praktycznym** – pomoże to młodym ludziom w lepszym odnalezieniu się na rynku pracy i dostosowaniu się do wymagań pracodawców. Uczelnie będą mogły poszerzać współpracę z przedsiębiorstwami nie tylko w wymiarze badawczym, ale też praktycznym i dydaktycznym. Pra-

codawcom będzie łatwiej dotrzeć do studentów z ofertami praktyk i staży, a osoby z doświadczeniem praktycznym będą mogły prowadzić zajęcia na uczelniach. Monitoring losów absolwentów studiów ułatwi też maturzystom wybór kierunku studiów, po którym łatwiej znajdą pracę w interesującym ich zawodzie.

- **możliwość uznawania wiedzy i kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego** – uczelnie będą mogły bardziej otworzyć się na dorosłych, którzy zdobyli kwalifikacje w sposób nieformalny, a teraz chcą kontynuować studia.
- **możliwość tworzenia związków uczelni na nowych, korzystniejszych zasadach** – uczelnie będą mogły np. wspólne sięgać po pieniądze europejskie oraz lepiej wykorzystywać posiadaną infrastrukturę.
- **zniesienie odpłatności za drugi i kolejne kierunki studiów w uczelniach publicznych**
- **skuteczniejsze zasady komercjalizacji wyników prac naukowych** – naukowiec i uczelnia będą mogli ustalić warunki, na jakich będzie przeprowadzona komercjalizacja (kto ma prawa do własności, na jakich warunkach, jak daleko pracować nad wynalazkiem), na co będą mieli trzy miesiące. Jeśli po tym terminie uczelnia nie zgłosi zainteresowania odkryciem, prawa do komercjalizacji mogą przejść na pracownika naukowego. Ustawa reguluje też podział zysków. Te zasady działają jednak wtedy, gdy naukowiec i uczelnia nie mogą się ze sobą porozumieć.

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
prof. Lena Kolarska-Bobińska

PAŃSTWOWA SZKOŁA WYŻSZA
w Białej Podlaskiej

WYPIĘCZONO
21.08.2014
KANCLERIA
L. nr 3184/2014/11

Warszawa, 14 sierpnia 2014 r.

Szanowny Pan
Rektor
prof. dr hab. Józef Bergier
Państwowa Szkoła Wyższa
im. Papieża Jana Pawła II
w Białej Podlaskiej

Magnificencjo,

Po zakończeniu prac Sejmu i Senatu Prezydent Rzeczypospolitej podpisał 13 sierpnia 2014 r. nowelizację ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Jest ona dostępna m.in. pod adresem www.nauka.gov.pl/szkolnictwo-wyzsze. Wraz z całym pakietem nowych rozporządzeń wejdzie w życie z początkiem nowego roku akademickiego 2014/2015.

We wrześniu i październiku zorganizujemy cykl szkoleń w uczelniach w całym kraju, w czasie których będziecie Państwo mogli zwracać się do nas ze szczegółowymi pytaniami czy wątpliwościami. O szkoleniach poinformujemy Państwa osobnym pismem.

Pozwól sobie zasignalizować najważniejsze zmiany w prawie:

- Ustawa daje możliwość prowadzenia studiów międzyuczelnianych, studiów dualnych prowadzonych z pracodawcami, trzymiesięczne praktyki zawodowe na studiach o profilu praktycznym – ma to pomóc młodym ludziom w odnalezieniu się na rynku pracy i dostosowaniu się do rosnących wymagań. Studia będą ściślej połączone ze środowiskiem pracy, a studenci lepiej przygotowywani do wejścia na rynek. Uczelnie będą mogły poszerzać współpracę z przedsiębiorstwami nie tylko w wymiarze badawczym, ale też praktycznym i dydaktycznym. Pracodawcom będzie

ul. Wspólna 1/3, 00-529 Warszawa
tel. (22) 628 19 44, faks: (22) 529 25 21, e-mail: sekretariat.minister@nauka.gov.pl, www.nauka.gov.pl

łatwiej dotrzeć do studentów z ofertami praktyk i staży, a osoby z doświadczeniem praktycznym będą mogły prowadzić na uczelniach zajęcia. Monitoring losów absolwentów studiów pomoże też maturzystom w wyborze kierunku, po którym łatwiej znajdą pracę w interesującym ich zawodzie.

- Uczelnie zyskują możliwość uznawania wiedzy i kompetencji zdobytych poza systemem szkolnictwa wyższego – to pozwoli otworzyć je na dorosłych, którzy zdobyli kwalifikacje w sposób nieformalny, a teraz chcą kontynuować studia. Wiele osób przekwalifikuje się też i powinno mieć możliwość studiowania. Proszę zwrócić uwagę, że w Unii Europejskiej studiuje około 10 proc. dojrzałych osób, w Polsce tylko 4 proc. – to zdecydowanie za mało. Stąd zmiana w prawie.
- Ustawa daje możliwość tworzenia związków uczelni na nowych, korzystniejszych zasadach, co pozwoli uczelniom np. wspólnie sięgać po pieniądze europejskie. Ale też lepiej wykorzystywać posiadaną infrastrukturę.
- Ustawa reguluje też w jasny sposób kwestię odpłatności za drugi i kolejne kierunki studiów w uczelniach publicznych. By nie stawić w niepewności kolejnych studentów i dostosować prawo do postanowień wyroku Trybunału Konstytucyjnego, ustawa znosi odpłatności za drugi kierunek.
- Ważne są też nowe, skuteczniejsze zasady komercjalizacji wyników prac naukowych. Nauka potrzebuje inwestorów spoza sektora budżetowego, przedsiębiorcy liczą natomiast na współpracę z naukowcami. Naukowiec i uczelnia będą mogli ustalić warunki, na jakich będzie przeprowadzona komercjalizacja (kto ma prawa do własności, jak daleko pracować nad wynalazkiem). Będą mieli na to trzy miesiące. Jeśli po tym terminie uczelnia nie zgłosi zainteresowania odkryciem, prawa do komercjalizacji mogą przejść na pracownika naukowego. Ustawa reguluje też podział zysków. Te zasady działają jednak wtedy, gdy naukowiec i uczelnia nie mogą się ze sobą porozumieć.

Znowelizowana ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym wprowadza więc zmiany, które otwierają uczelnie na nowe trendy i wyzwania. Życzę Panu Rektorowi sukcesów na tej drodze.

Z wyrazami szacunku
Lena Kolarska-Bobińska

Dodatek studencki

Czy wiele się zmieniło po rozpoczęciu studiów? Jak moje życie wygląda obecnie? Co zrobię gdy skończy się błogi czas studenckiego życia? Na takie i wiele innych pytań często odpowiadają sobie studenci. My dzisiaj poruszamy temat Facebooka i innych ciekawostek. Zapraszamy :) Chętnych do napisania ciekawego tekstu do Dodatku studenckiego odsyłamy pod adres: karmis8@wp.pl

Dylematy facebooka

„Co robiłeś wczoraj?“, „Byłem na wycieczce rowerowej z bratem, a później mieliśmy ognisko ze starą ekipą. A Ty?“, „Siedziałem na fejsie. Człowieku, ale jazda! Ta Grażyna z technikum miała wesele kuzynki i leżała pod stołem!“.

Powiecie: przerysowany problem, nikt tak nie mówi. Może nie dziś, może nie wczoraj. Tak dobrze wszystkim znany portal społecznościowy Facebook odnosi spektakularne sukcesy i gromadzi ogromne zyski. Dzięki Facebookowi możemy komunikować się z osobami na drugim końcu świata, przysyłać sobie informacje i dowiadywać się o ważnych wydarzeniach zanim inne media będą miały do nich dostęp. Jednak czy nadal jest to narzędzie, służące do zwykłej komunikacji? Dylematów odnośnie portalu jest wiele. Domówki. „Projekt X” znany jest wielu osobom. Dużo szkód – mało pożytku i kłopoty z policją. Informacje rozchodzą się z prędkością światła i czasem nie można cofnąć wpisanej rzeczy. Nie bierzemy pod uwagę konsekwencji wrzucenia zdjęcia a po fakcie okazuje się, że przysporzyło nam ono wrogów i problemów.

Ale czy Facebook ma jedynie złe strony? Szybka komunikacja z osobami z naszego otoczenia, załatwianie spraw, przesyłanie CV do pracodawców czy wstawianie zdjęć bliskich to tylko niektóre z zastosowań tego portalu. Od dłuższego czasu jest również źródłem rozrywki. Portal oferuje wiele gier i posiada mnóstwo dodatkowych funkcji, które skutecznie zajmują nam czas. Więc z czym mamy do czynienia? Niewinne narzędzie komunikacji czy potężna pętla zabierająca nas w wirtualny świat? Dobrym sposobem na sprawdzenie jak bardzo Facebook nas wciągnął jest na jedno dzień zrezygnować z korzystania z niego. Ile razy uświadomimy sobie, że myślimy o Facebooku w ciągu dnia? Czy możliwe jest, że jesteśmy uzależnieni?

Możliwości Facebook daje wiele. Komunikacja, rozwijanie pasji, odszukiwanie informacji ze świata polityki, muzyki czy filmu to podstawa tego co Facebook nam oferuje. To, jak będziemy korzystać z jego dobrodziejstw to nasze własne doświadczenia życiowe i sprawdzanie uzyskanych informacji. To, czy stanie się on naszym błogosławieństwem czy przekleństwem zależy jedynie od nas samych.

Karolina Miszczuk

Przeegląd Filmowy

Poprzednim razem zachwycaliśmy się ulubionymi piosenkami. Kilkanaście propozycji od kilkunastu ciekawych osób. Dziś prezentujemy zestawienie naszych ulubionych filmów, godnych polecenia. Delektujcie się i oglądajcie. Enjoy!

Trylogia Władca pierścieni: Jestem dziewczyną, ale po prostu Kocham trylogię Władcy Pierścieni! Muzyka, efekty gra aktorów jest genialna! No i uwielbiam Legolasa i Gimliego – najlepszy duet.

Forrest Gump: Kolega mi go polecił i naprawdę mnie zaciekał.

Zielona mila: Wzruszający, niesłychany, zabójczy. Za każdym razem wyję jak prowadzą Johna...

Harry Potter: Ja jestem maniaczką serii Harrego Pottera, wszystkie książki przeczytane, po polski i angielsku i filmy wszystkie obejrzone, również w dwóch wersjach. Szał!

Matrix: Moim ulubionym filmem jest Matrix, a dlatego że opiera się na prostym i zarazem oginalnym motywie.

Requiem dla snu: Wcisnął mnie w fotel. Od kilku lat jestem w szoku i nie mogę się otrząsnąć.

Egzorcyzmy Emily Rose: Najmocniejszy horror jaki widziałem, najbardziej przerażający boooo... na faktach.

Party Monster, Zagubiona autostrada: Bo występuje w nich Manson i je obejrzałam, uwielbiam kryminały!

Skazani na Shawshank: Dramat to mój ulubiony gatunek a ten film to niesłabnący numer jeden.

Miś, Sami swoi, Seksmisja, Vabank: Polska klasyka to odkrywanie na nowo absurdów dawnych lat i wciąż nowego przeżywania historii wraz z bohaterami. Wspólne oglądanie z bliskim przeplatane cytatami z klasyków to bajka :)

Blair Witch Project: Wspaniały film, który stworzył nową gałąź horrorów. Również świetny przykład, że przy małym nakładzie pracy, można stworzyć coś wspaniałego.

Powrót do przyszłości: Klasyka fantastyki i podróży w czasie. Mogę go oglądać ze sto razy i nadal się nie nudzi.

Leon zawodowiec: Najbardziej rozbiera Mnie scena ze świnką. A tak po za tym... Cóż trzeba go obejrzeć i wtedy się zrozumie.

Chłopaki nie płaczą: Stare, ale jare...

Ojciec Chrzestny: Jeden z najlepszych filmów w historii kina jaki widziałem; poruszająca opowieść o takich wartościach jak honor, rodzina; dzieło, które każdy mężczyzna powinien obejrzeć przynajmniej dwa razy.

Żywot Briana: Specyficzny angielski humor w najlepszym wydaniu; legendarna grupa Monty Pythona pokazuje, że można śmiać się z religii bez drwiny; genialna puenta filmu :)

Zapach kobiety: Filmowa szkoła życia dla dżentelmenów (choć i panie uwielbiają ten film); niesamowita, zapadająca w pamięć rola Ala Pacino.

Wściekle psy: Klasyka kina gangsterskiego; długie, cięte dialogi z czarnym humorem, ograniczone do minimum sceny akcji i świetne aktorstwo to atuty filmu.

Psy: Film akcji w klimacie lat dziewięćdziesiątych; dosadny, przy tym realistyczny scenariusz i brawurowa gra aktorska (m.in. Bogusław Linda i Cezary Pazura).

*Zbieranie informacji i obróbka redakcyjna:
Kamil Rycerz, Karolina Miszczuk, Dawid Wronka*

Nowe i stare media

Youtube a telewizja

Człowiek jest istotą społeczną. Jak każda istota społeczna, posiada tendencję do korzystania z wszelkich mediów, czyli środków masowego przekazu. Media (publikatory) są środkami społecznego komunikowania o szerokim zasięgu. Do takich mediów należy prasa, radio, telewizja, Internet, a w szerszym znaczeniu także książka, film, plakat, kino.

Dzięki mediom, możemy mieć łatwy i szybki dostęp do wszelkiej informacji – zależnie od naszej potrzeby i zainteresowań. W tym artykule poświęcę czas dwóm najbardziej rozwiniętych rodzajom mediów. Mowa tutaj o telewizji, która powstała w latach dwudziestych ubiegłego wieku – czyli stare media, a także z nowszym rodzajem, czyli Internetem, jako nowe media. Otóż od momentu powstania Internetu, telewizja zaczęła powoli tracić swoich konsumentów. Idealnym tutaj przykładem jest strona internetowa Youtube, która potocznie nazywana jest „internetową telewizją”. Od kilku lat redaktorów zastanawia pewien fakt: dlaczego ich dopieszczone i sfinansowane programy są mniej popularne od osób, którzy za pomocą zwykłej kamerki internetowej i z minimalnym nakładem finansowym dzielą się z widzami swoimi pasjami i podglądami i podbijają świat? Według przeprowadzonych badań okazuje się, że telewizja boryka się z drastycznym spadkiem oglądalności w dziale młodzieżowym i osób do trzydziestego drugiego roku życia. Oczywiście jest to, że młodzież bardziej woli Internet od telewizji, ale dlaczego tak się dzieje? Mianowicie chodzi tutaj o brak ograniczeń. Przykładowo,

You Tube

gdyby jakiś youtuber, posiadający sto tys. fanów chciałby zrobić jakiś program własnego autorstwa, natknąłby się na tzw. syndrom korporacyjny. Charakteryzuje się on tym, że nad takim człowiekiem stoi redaktor, który sprawdza i poprawia, a dodatkowo jeszcze przed tym etapem znajdowałaby się osoba odpowiadająca wręczaniu dofinansowania na dany program. Ogólnie chodzi o to, że nie ma tego 100 % zaangażowania, ze strony twórcy, tak jak

jest w przypadku serwisu Youtube, gdzie prowadzący posiada swobodę swoich decyzji, dzięki czemu rozwija swoją kreatywność. To samo dotyczy również relacji pomiędzy prowadzącym a widzami. W telewizji pojawia się tak jakby kurtyna, która w pew-

nym stopniu utrudnia kontakt i rozmowy z odbiorcami. W Internecie taki aspekt nie istnieje, jest to po części dobre, jak i złe, gdyż niektórzy autorzy mogą natknąć się na hejty, ze strony widzów.

Pomimo, że telewizja posiada liczne problemy, to nadal utrzymuje się świetnie, jednakże nie oznacza to, że tego rodzaju media nie interesują się Internetem. W chwili obecnej większość stacji telewizyjnych wykorzystuje ten niezwykle instrument, tworząc różne strony internetowe, w którym

umieszczone są ich produkcje np. playery lub portale społecznościowe.

Reasumując wszelkie środki masowego przekazu, niezależnie od rodzaju pomimo wszelkich niedogodności nadal są w stanie normalnie funkcjonować, a nawet świetnie ze sobą współpracują.

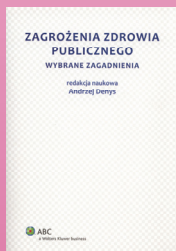
Dawid Wronka

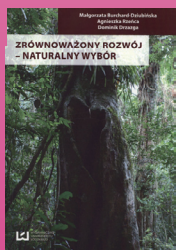
Biblioteka Poleca

Tytuł: Bezpieczeństwo Polski : współczesne wyzwania
Autor: red. Sebastian Wojciechowski, Anna Potyrała
Wydawnictwo: Difin
ISBN: 978-83-7930-355-7
Oprawa: miękka
Liczba stron: 262
Rok wydania: 2014

Tytuł: Zagrożenia zdrowia publicznego: wybrane zagadnienia
Autor: red. nauk. Andrzej Denys
Wydawnictwo: Wolters Kluwer
ISBN: 978-83-264-3251-4
Oprawa: miękka
Liczba stron: 320
Rok wydania: 2014

Tytuł: Zrównoważony rozwój – naturalny wybór
Autor: Małgorzata Burchard-Dziubińska, Agnieszka Rzeńca, Dominik Drzazga
Wydawnictwo: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego
ISBN: 978-83-7969-090-9
Oprawa: miękka
Liczba stron: 247
Rok wydania: 2014

Książka jest pokłosiem konferencji „Wyzwania dla bezpieczeństwa Polski” będącą częścią I Ogólnopolskiego Forum Studiów nad Bezpieczeństwem – „Bezpieczeństwo Polski w XXI wieku. Człowiek – Technika – Środowisko”. W publikacji skupiono się przede wszystkim nad problematyką współczesnych wyzwań i zagrożeń dotyczących bezpieczeństwa Polski. Kwestie zawarte w poszczególnych rozdziałach dotyczą między innymi takich sfer jak polityka, militaria, prawo, zdrowie, informatyka. Zostały one ukazane w kontekście sytuacji wewnętrznej jak i do zmian zachodzących w międzynarodowym środowisku bezpieczeństwa Polski. Do celów książki należy zaliczyć: omówienie zarówno zagrożeń „miękkich” (bezpieczeństwo ludzkie, bezpieczeństwo ekonomiczne) jak i „twardych” (terrorizm); prezentacja dorobku naukowców z różnych instytucji państwowych; zastanowienie się i wskazanie przyczyn zagrożeń oraz wyciągnięcie odpowiednich wniosków; konkluzje na temat spostrzeżeń zawartych w „Białej Księdze Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej”. Książka została przygotowana przez zespoły grupujące osoby reprezentujące różne środowiska naukowe oraz instytucje rządowe i analityczne. Wszystkie prace dotyczą różnorodnych aspektów polskiego bezpieczeństwa i wpływających nań determinantów.

Obserwując przez ostatnie kilka lat trendy rozwojowe w zakresie demografii, zdrowia, zagrożeń środowiskowych można wywnioskować z jakimi problemami polskie społeczeństwo będzie miało do czynienia. Do głównych problemów należą: wydłużenie średniej długości życia i starzenia się populacji (potrzeba szerzenia wiedzy na temat starości); wzrost liczby osób niepełnosprawnych oraz osób z wadami genetycznym; spadek przyrostu naturalnego w porównaniu z innymi krajami; patologie społeczne (narkomania, alkoholizm, nikotynizm, prostytucja); choroby układu krążenia, choroby nowotworowe, zatrucia. Publikacja stanowi analizę wyżej wymienionej problematyki. Stara się także omówić szereg zagrożeń zdrowotnych oraz skutecznych metod przeciwdziałania im. Zawiera również charakterystykę wydatków na ochronę zdrowia oraz infrastrukturę systemu ochrony zdrowia w Polsce.

Wątkiem przewodnim książki są zagadnienia związane z wykorzystywaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Odtwarzanie zasobów naturalnych przebieg coraz wolniej w porównaniu do ich zużycia. Przez to uprawniona jest teza, że obecny model rozwoju prowadzi prosto do ekologicznej katastrofy. Praca została podzielona na sześć rozdziałów w których omówiono (oprócz samej problematyki zawartej w tytule) zagadnienia związane z tzw. łądem zintegrowanym. Według autorów jest to najbardziej trafna i użyteczna charakterystyka zrównoważonego rozwoju. Ważnym przesłaniem jest także to, że rozwój zrównoważony stał się terminem wszechobecnym w ustawodawstwie Unii Europejskiej, przez co wiąże się z silnym oddziaływaniem na prawa poszczególnych krajów członkowskich. Poznanie publikacji niewątpliwie podniesie wiedzę, a także da wskazówki nie tylko na temat samego zrównoważonego rozwoju, ale także jak go wykorzystać w działaniach na polu politycznym czy różnych inicjatyw lokalnych. Adresatami książki powinno być środowisko akademickie, które zdobytą wiedzę może wykorzystać w działaniach w sferze planowania przestrzennego i rozwoju społeczno-gospodarczego zgodnie z ideą zrównoważonego rozwoju.

mgr Cezary Borkowicz
Biblioteka

PAŃSTWOWA SZKOŁA WYŻSZA
IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

studia magisterskie, inżynierskie,
licencjackie, podyplomowe

PAŃSTWOWA SZKOŁA WYŻSZA
IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

studia magisterskie, inżynierskie,
licencjackie, podyplomowe

**WYDZIAŁ NAUK O ZDROWIU
I NAUK SPOŁECZNYCH**

KATEDRA ZDROWIA

Pielęgniarstwo

(studia licencjackie i magisterskie)

Ratownictwo Medyczne

(studia licencjackie)

Zdrowie Publiczne

(studia licencjackie i magisterskie)

KATEDRA KULTURY FIZYCZNEJ I FIZJOTERAPII

Turystyka i Rekreacja

(studia licencjackie i magisterskie)

Fizjoterapia

(studia licencjackie)

KATEDRA NAUK HUMANISTYCZNYCH I SPOŁECZNYCH

Filologia angielska, rosyjska

(studia licencjackie)

Pedagogika

(studia licencjackie)

Socjologia

(studia licencjackie)

tel. 83 344 99 30 | rekrecja@pswbp.pl
www.pswbp.pl

**WYDZIAŁ NAUK EKONOMICZNYCH
I TECHNICZNYCH**

KATEDRA EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Bezpieczeństwo Narodowe

(studia licencjackie i magisterskie)

Ekonomia

(studia licencjackie i magisterskie)

Finansie i Rachunkowość

(studia licencjackie)

Zarządzanie

(studia licencjackie)

KATEDRA NAUK TECHNICZNYCH

Budownictwo

(studia inżynierskie)

Informatyka

(studia inżynierskie)

Mechanika i Budowa Maszyn

(studia inżynierskie)

KATEDRA NAUK O ŚRODOWISKU

Inżynieria Geologiczna

(studia inżynierskie)

Gospodarka Przestrzenna

(studia inżynierskie)

Rolnictwo

(studia inżynierskie)

tel. 83 344 99 30 | rekrecja@pswbp.pl
www.pswbp.pl